

**OUR
LIFE**

**НАШЕ
ЖИТТЯ**

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141



Із вистави „Голуба хустина“ у Нью Йорку.

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Лютий ч. 2. February 1970

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVII. ЛЮТИЙ Ч. 2

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена
Лотоцька, Уляна Любович, Марія Оде-
жинська, Ірина Пеленська, Марта Тар-
навська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1970 \$6.00
Піврічна передплата \$3.00
Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 15 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокі число 60 центів

OUR LIFE

VOL. XXVII. FEBRUARY No. 2

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$6.00 per year, half year
\$3.00. Subscription in Canada \$6.00
per year, half year \$3.00. Subscrip-
tion in England 1½ pound sterling
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna. under the Act of
March 3, 1879.
Single Copy 60 cents

На терені США

1. лютого — Окр. З'їзд — Окр. Рада
США в Дітроїті
7. лютого — Вишивані Вечерниці —
Окр. Рада США в Нью Йорку
8. лютого — Відзначення 10-ліття —
Окр. Рада США в Ньюарку
15. лютого — Хрестини Відділу — 32
Відділ США в Ньюарку
1. березня — Відкриття виставки на-
роднього мистецтва в Музею
м. Ньюарку — Окр. Рада США
в Ньюарку
8. березня — Показ обрядового пе-
чыва — Окр. Рада США в Нью
Йорку
15. березня — Окр. З'їзд — Окр. Ра-
да США в Нью Йорку
5. квітня — Окр. З'їзд — Окр. Рада
США в Ньюарку
11. квітня — Окр. З'їзд — Окр. Рада
США в Ютиці
12. квітня — Конференція Культурно-
Освітніх Референток у Ютиці,
Н. Й.

Зміст:

М. Гармаш: Берези
В. Ворскло: *
Наші допомогові акції
О. К.: Виховні осяги США
М. З. Оdejинська: Суботні школи
Л. Б.: Жінки-прем'єри
МЗО: Співпраця на низах
К. Фостер: Сімдесят літ
Г. Галавей: Ніжна хвилинка
О. Литвин А ти, котку сірий...
В. Ценко: В. Гнатюк у Криворівні
Н. О.: Перелітні членки
Н. Чапленко: Студія мистецького
слова
Д-р З. Ясінчук-Гріффо: Жіночі гор-
мони
Спробуймо риби!
Моделі з України
Н. Герець: Чи в Україні є телефон?
Г. Черінь: Ох, ті цукерки!
Г. Чернобицька: Віршички для садочка
Г. С.: Їжачок прокинувся
Веселі черевики
Н. Приходько: Пісня краплин
Уночі падав сніг

На обгортці:

Світлина представляє сцену з п'єси
„Голуба хустина“, виставленої захо-
дами Студії мистецького слова під
керівництвом Лідії Крушельницької
у Нью Йорку. Музичне оформлення
д-ра Ігора Соневицького, декорації
Слави Геруляка.

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy. W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5
Rumfordstr. 21

On the Front Page:

From the performance “The Blue
Scarf” in New York City.

КУХОВАРСЬКА КНИЖКА

Книжка Наталії Костецької „Кухо-
варські приписи“ була видана невеликим
накладом і вже є вичерпана. Тому не
можемо вже замовлень виконати. Натомість
маємо на складі її книжечку „Печиво“, що
коштує 1.50 дол. (з пересилкою).

ЗВІТНІ ЛИСТКИ ЗА 1969 Р.

З початком січня 1970 р. канцелярія
США розіслала всім Відділам звітні
листки в трьох примірниках. Звітні
дані охоплюють усю діяльність Від-
ділу за 1969 рік. Сподіємось, що Від-
діли їх виповнять у найближчому ча-
сі. Один примірник повинні вислати
до Централі, другий до Окр. Ради, а
третій залишити в себе.

Відділи Округи Філадельфії випов-
нили й надіслали звітні листки до 31.
січня ц. р. На підставі їх можна було
зладити повний перегляд діяльності
Округи на Окружному З'їзді, що
відбувся 8. лютого 1970 р.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У грудневу числі на сторінці
„Наші Світлички“ змішено помилково
підпис п-ні А. Смеречинської під віст-
кою „Відвідини Дитячих Світличок“.
Вістка є редакційна, отже йде без
підпису. За недогляд перепрошуємо.

Наше Життя

РІК XXVII.

ЛЮТИЙ, 1970

Ч. 1

Міра Гармаш

Берези

Стоять у світлі зір берези,
Біліють соками вони,
Їх одягає в білі фези
З хмаринок вітер весняний, —
Ще сплять берези та їм сниться
Розкішна, соняшна весна,
Хоч на гілках ще сніг іскриться,
Надія гріє їх ясна.
О, чи забули чи не знають,
Чи можна їм це довести,
Що гілля з їх сестер рубають
І роблять з білих тіл хрести?
Нехай не знають! Прийде літо,
Прилине осінь запашна,
Похиляться ще сумовито.
Хай сниться їм тепер весна!

Із збірки „Віднайдені роки“

Віра Ворскло

Як мусить бути — знає Бог,
Чи золоте чи срібне.
Якщо Він щось нам не дає,
То, значить, непотрібне.

І кожен дар, і кожен скарб;
Любов, знайомства, стріча,
Зникають, як юрба примар, —
В житті ніщо не вічне.

Як добре, що зникає жаль,
Як лід розпука тоне,
Летить у безвість крук-печаль,
Цвіте з надій кохання.

Дає усе Бог пів-на-пів:
Добра і зла, і горя,
Щоб вічно вир життя кипів,
Думки лились бадьорі.

Із збірки „Листи без адреси“

Наші допомогові акції

Недавні події на Рідних Землях сколихнули увагою всієї нашої суспільности. Стихійні нещастя, переслідування духовенства й вірних, матеріальний недостаток — це все етапи лихоліття, що навістило в минулому році наш народ. Вилив Дністра і його допливів наніс величезної шкоди сотням сіл і тисячам їх мешканців. Бурі з вітром-суховієм навістили Кубань і східні окраїни нашої землі, винищуючи засіви і присадибні землі. Небувалий землетрус знищив осередок українського поселення в Боснії, полишаючи тисячі мешканців без даху над головою.

Такі події сколихнули сумлінням українців у діяспорі. Виростало співчуття до знедолених земляків, обзивалась охота допомогти, потішити їх у нещасті. До утисків режиму, недостач економічної системи ще й стихійне лихо. Хіба вистачить сил перебороти це без сторонньої допомоги?

Та вона досі була утруднена, а то й неможлива. Залізна заслона безпошадно відгороджує Україну від решти світу і лиш контакт із рідними дозволяє на дорого оплачувану матеріальну підтримку. Офіційна допомогова акція потерпілим від повені чи суховію була неможлива.

Щойно недавно тому відкрилась нам інша можливість. Від імени українців у Югославії промовив їх духовний провідник Кир Гавриїл Букатко, що звернувся за допомогою до українців у вільному світі. У своєму заклик указав на різні можливості — допомоги грішми, уживаним одягом, харчами і ліками. Для посилок того роду отримано звільнення від мита.

На цей заклик охоче відгукнулась українська громадськість. Це вперше зможемо досягнути широкою акцією наших братів і сестер, що переселились 80 років тому до цієї гористої країни. Твердою працею вони побудували тут свої церкви і школи і встоялись серед чужого оточення. А тепер, у скрутну хвилину повинні відчути братню руку, простягнену до них із зрозумінням і підтримкою.

У ряді тих організацій, що вже наладнали допомогову акцію, стоїть Союз Українок Америки. Довголітній досвід і жіноче серце дозволить вміло й сердечно подати свою допомогу. Ми певні, що наші Відділи використають усі можливості до того.

З Головної Управи С У А

Виховні осяги С У А

У минулому 1969 році Централі, Окружні Рнади й Відділи С У А виконали чимало виховних завдань. Деякі з них загально відомі, як сторінка „На виховні теми“, Міокружна Виховна Конференція в Ньюарку, Виставка іграшок під час Ювілею С Ф У Ж О. А другі не впадають у вічі, хоч це цікаві почини, які лишають свій слід. Подаємо їх до відома читачів та до наслідування іншим Відділам С У А.

Найбільшим осягом наших Відділів — це 14 Дитячих Світличок. Список їх подаємо окремо. Це навчальні станиці, де в молоденькі душі западають перші зеренця національної свідомости і життя в гурті. Відділи, що їх створили, можуть пишатися тим зусиллям, бо це є нелегке й відповідальне завдання. Їх заслуга в збереженні нашого молодого покоління — велика.

Дальші виховні осяги подаємо за числами Відділів. Опіраємось на їх звітні доповіді і якщо не все в них охоплене, то просимо подати нам до відома.

ДИТЯЧІ ЗАБАВИ І СЦЕНІЧНІ ВИСТАВИ влаштував ряд Відділів. Це були — Свят-Миколаївські вечори 25, 37 (підвідділ), 55 і 57 Відд., Свята Матері 1, 62, 78 і 82 Відд., Ялинки 34, 37 (підвідділ) і 83 Відд., забави 7, 51 і 71 Відд., вишивані забави 11, 57, 76 і 78 Відд. Деякі Відділи проводили виступи дітей на інших імпрезах. Не згадуємо імпрез Дитячих Світличок. Кожна з них улаштувала два або три виступи в році.

КУРС НАРОДНИХ ТАНКІВ для дітей проводять Відділи — 69, 83 і 91. Вони мали численні виступи перед українською й американською публікою.

ЛЯЛЬКОВИЙ ТЕАТР провадить 90 Відділ С У А у Філадельфії. З виставами „Різдвяна казка“ і „Червона шапочка“ об'їхав усе ряд місцевостей.

ВИСТАВКУ ТВОРЧОСТИ МОЛОДІ вже втретє влаштував 64 Відділ С У А в Нью Йорку. Виставка вміщує твори дітей від 6—14 років і щороку участь їх збільшується.

ДИТЯЧІ ЗУСТРІЧІ за певним планом провів 73 Відділ у Бріджпорті. Зустрічі проходили в двох групах, час заповнений співом, грами й танками. Разом їх відбулося 16.

ДИТЯЧИЙ ГУРТОК КНИГОЛЮБІВ провадить 82 Відділ у Бронксі. Дітвора поділена на дві групи, сходиться раз на місяць для читання й обговорення книжок. Відбулися зустрічі з дитячими письменниками.

ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА засновані заходами 37 Підвідділу в Анн Арборі і 91 Відділу в Бетлегемі. Ними опікуються членки Відділу, керуючи навчанням та імпрезами.

Поміж виховними проявами треба назвати доповіді на виховні теми, поширення книжок у часі Двомісячника Української Книжки, спільно влаштовані імпрези з Пластом і прийняття на закінчення шк. року.

ВЕЧОРИ ГРАДУАНТІВ — це товаришське завершення виховного процесу. Їх улаштували — Окр. Рада С У А в Нью Йорку та 47 і 66 Відділи С У А.

Ці підсумки завершуємо списком Дитячих Світличок. Їх оснували і провадять — 1 Відділ (2 Світлички) в Нью Йорку, 11 у Трентоні, 28 у Ньюарку, 29 у Шикаго (2 Світлички), 33 у Клівленді, 43 у Філадельфії, 45 в Елизабеті, 47 у Рочестері, 70 у Пасейку, 76 у Воррені, 78 у Вашингтоні, 97 у Бофало. О. К.

ПАНЕЛЬ МОЛОДЕЧИХ ВІДДІЛІВ

Референтура молодечих Відділів при Гол. Управі зголосила охоту провести панель молодого членства на тему програми й організаційних проблем С У А. Найкраще це можна буде влаштувати на Окружних З'їздах, коли сходяться представниці всіх Відділів Округи. Перший такий панель відбувся 8. лютого ц. р. на Окр. З'їзді С У А у Філадельфії.

До Виховних Референток Відділів С У А!

У місяці січні ц. р. Головна Управа С У А розіслала всім Відділам інструкцію „Як організувати Дитячі Зустрічі“.

Діти дуже люблять зустрічатися у відповідних гурті. Пляново й фахово ведені Зустрічі мають викликати у дітей потребу забави з ровесниками — матерів мають переконати про важливість зустрічі дітей у рідній середовищі, що заохотить їх до організування сталої Дитячої Світлички.

Дуже просимо цей проект взяти до уваги у виховній праці Відділу в 1970 році. Просимо передискутувати інструкцію „Як організувати Дитячі Зустрічі“ на сходинах Вашого Відділу і найти охочих зайнятися цією справою!

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
У РОЦІ ВЕЛИКИХ РОКОВИН
1000-ліття смерти княгині О л ь г и
проголосив

К О Н К У Р С

НА ІКОНУ ЦІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ СВЯТОЇ

Запрошуємо до участі в Конкурсі всіх українських мисткинь, що схочуть звеличати княгиню Ольгу, володарку української землі.

Умови Конкурсу: По розгляненні надісланих праць Мистецьке Жюрі признає за найкращі ікони 1. нагороду 250 дол., 2. нагороду 150 дол. і 3. нагороду 100 дол.

Реченець Конкурсу: 30. квітня 1970 р.

Ікона залишається власністю мисткині, а Союз Українок Америки залишає за собою право репродукції нагороджених картин.

Мистці покривають кошти транспорту й асекурації на Конкурс, зворот на рахунок С У А.

При пересилці з заграниці прохаємо порозумітися з Комітетом Конкурсу.

Праці прохаємо надсилати до Централі С У А, подаючи прізвище авторки в заліпленій коверті.

ВИСТАВКА ГАЛИНИ МАЗЕПИ

Комісія Виставок при Комітеті Музею Нар. Творчости запланувала виставку картин Галини Мазепи. Дня 15. лютого 1970 р. в Українському Інституті Америки відбувся цей перегляд творчости нашої видатної мисткині. Це буде для нас найкраща нагода показати українській громаді її небуденний талант та запізнатись з її життєвим і творчим шляхом.

Суботні школи

Коли американські колонії відділились від матірньої країни, створивши З'єдинені Стейти Америки, населення у цій новій державі було майже чисто англо-саксонське. Така ситуація проіснувала до половини 19 ст. Різні історичні та соціальні процеси довели до того, що сьогодні англо-саксонці творять лише 40% усього американського населення. Решту творять інші етнічні групи, з-поміж яких найчисленнішими є німці та ірландці. Коли індустрія в початках свого розвитку потребувала багато робітників, до ЗСА напливало багато людей, що походили переважно із нижчих суспільних верств своїх народів. У них не було сильного відчуття етнічної приналежності, а зовсім відмінні життєві обставини сприяли тому, щоб вони асимілювались. Однак домінуюча група не приймала маси нових імігрантів. Внаслідок того витворилась ідея, що ці нові пришельці повинні змішатись і створити, разом із попередніми поселенцями ЗСА, новий етос — американців. Саме життя заперечило цю ідею. На її місце виникла думка, що ЗСА повинні стати мозаїкою етнічних культур, де кожна група мала б однакові права розвитку і жодної з них не тавровано б як меншеартісну. Сьогодні вже виразно видно і признано, що повноправний „американець“ має коріння у своїй етнічній спадщині і плекає культуру своєї етнічної групи. З іншими групами він співпрацює, бо живе серед них, а всі разом працюють для розвитку політичного, господарського і культурного життя своєї держави: ЗСА.

Етнічна приналежність визначається погодженням, а зберігається в першій мірі в родинному домі. Про це не доводиться уже дискутувати — це зовсім ясне. Родинний дім творить підставу, на якій будується характер людини. В цю підставу вкладається також і етнічна культура, до якої людина буде почуватись приналежною. Ця приналежність може відчуватись сильніше чи слабше, залежно від

впливів родини на одиницю, та від її дальшого життя, освіти ітп. Хоч які міцні підвалини може дати родинний дім і родинне оточення, воно саме не може на дальшу мету зберегти етнічної групи. Щоб така група збереглась у реальностях щоденного життя у ЗСА, потрібно плянкової акції цілої громади. Молода людина, виходячи із рямців родинного дому, мусить бачити для себе можливість дальшого росту в рямцях етнічної культури. В іншому випадку окрема етнічна культура стає непотрібною і занепадає.

Наші перші поселенці, це була в першу чергу ця робітничка маса і якщо б не жертвенна і наполеглива праця свідомих одиниць поміж ними, ця маса мала усі дані на те, щоб у короткому часі стати типовим „американським етосом“. Багато її так і стало членами на той час сильніших етнічних груп: польської, словацької чи російської. Ті, що зберегли свою українську ідентичність мали у тому велику поміч від українських церков і шкіл. Здавалося б що ці установи дійдуть до свого повного розвою і сповнять усі надії, які їх основники на них покладали, коли наша іміграція у ЗСА поповнилась напливом нових, у більшості свідомих свого українства, людей після другої світової війни.

На жаль воно так не сталося. Парохіяльні школи не виправдали надій, а в більшості зреклися своєї функції зберегти дітей при українстві. Причини такого стану різнородні, однак чи не найважливіша із них це факт, що парохіяльні школи не одержали належної піддержки з боку свідомої частини українського громадянства. Говорю тут не про те, що до шкіл ставилось вимоги, а про те, що школи не дістали помочи матеріалами, якої вони необхідно потребували. Чому воно так сталося — і чи можна цей процес завернути — це окрема тема, яка потребує окремого опрацювання. Фактом є, що під теперішню пору парохіяльні школи не мають послідовної програми навчання дітей україн-

ської мови і культури. Не говорю вже про навчання тих, які приходять до школи з незадовільним знанням мови. Нема також програми як зберегти і поглибити знання українознавства у тих дітей, які приносять з дому знання української мови.

Тепер у центрі української виховної системи стоять суботні школи українознавства. У них гуртується дітвора переважно із свідомих українських домів, які приходять до школи зі знанням української мови, а школа це знання у найгіршому випадку піддержує і дає знання їй у письмі. А в найкращому плекає не лиш знання мови, але знання і любов до України, її культури, її минулого, та вказує шляхи як молода людина може допомогти українській справі в теперішній ситуації. Около 10,000 дітвори і молоді у ЗСА охоплені сіткою шкіл українознавства. Вони представляють собою цю „надію народу“, що за короткий час повинна перебрати на себе тягар суспільної праці в українській громаді. Назагал ця молодь дістає найкращу можливу загальну і професійну освіту. Її знання і зацікавлення справами української нації взагалі виходять поза рямці виховних установ, а стають справою, над якою повинна подумати ціла наша громада.

Суботні школи не є ідеальною розв'язкою проблеми поглиблення українознавства серед нашої молоді, але до тепер це єдино практична розв'язка. Починаючи від початкових клас, суботні школи виказують цю саму слабкість що й парохіяльні — брак програми навчання мови, як такої. Вибір слів, що й уживають по наших Букварях, не надається до того оточення, в якому діти виростають — скільки їх знає, чи потребує знати що така сапа, хомут, чи сом? І взагалі чи не час би вийти зі села, а навчитися слів, що й дитина потребує в оточенню, в якому живе?

У дальшому навчанні потрібно серії читанок, яка б знання мови поступово і систематично поглиб-



Ілейна Кирилюк-Остин підготовляє показ писання писанок у Сіетлі, Вашингтон

Elaine Keryluk Austin of Seattle, Wash., is starting her demonstration of Easter egg painting

ДО КОНКУРСУ ПИСАНОК

У квітні ц. р. Музей Нар. Творчості США, що приміщений в Укр. Інституті Америки, влаштує Виставку, отриману з Конкурсом Писанок. Виставка дасть перегляд творів кращих писанкарів Америки, а Конкурс допоможе вирізнити найкращі писанки. Нагороди будуть уділені за найкраще відтворену народню писанку, за новітню писанку, оперту на народніх мотивах, за писанку власної композиції на основі нар. орнаменту.

Писанки слід надсилати до 31. березня 1970 р. до Українського Інституту Америки в Нью Йорку.

Ukrainian American Institute
2 East 79th St.
New York, N. Y. 10021

лювала і збагачувала. Останньо появилася серія таких саме читанок бл. п. Марії Дейко. Мусимо почекати, щоб побачити які висліди дасть уживання її в практиці. Маймо надію, що ужиток цієї серії читанок доведе до систематизації навчання в суботніх школах, до устійнення реальних мінімальних та максимальних вимог на усіх рівнях навчання. Час би також подумати над придбанням і розповсюдженням допоміжних навчальних матеріалів — як карти,

ілюстративний матеріал, тасьми, плити ітп. Школи будуть задовільними у такій мірі, як піддержка громади, що їх створила і удержує.

У старших клясах знання мови поглиблюється читанням літературних творів. Кожний знає, що є певні твори, з якими кожна інтелігентна людина мусить познайомитись. Немудрим однак є примушувати шкільну дівчорку читати твори, до яких вона не є належно підготована, які її не цікавлять і яких вона не може зрозуміти. Також перевантаження вимаганнями творами викликає у дітей неохоту до читання, а цьому мусимо за всяку ціну запобігти. Тому з ентузіазмом привітали ми скорочення деяких лектур, які недавно появились у шкільних виданнях. Маємо надію, що й інші твори прийдуть на чергу. Назагал треба ствердити, що суботні школи, не маючи такої повновласти як цілоденні, мусять опиратись на добру волю і співпрацю батьків, та класти більший натиск на заохоту дітей пізнати українську культуру. А цього не можна досягнути дрібничковістю чи надмірним примусом.

Треба нам рівночасно числитися з фактом, що до наших шкіл будемо змушені приєднати дітей, у яких знання української мови не завжди є задовільне. Хоч школа, в якій навчання відбувається один раз у тиждень, не надається, ідеально беручи, до навчання чужої мови, ми повинні б також звернути увагу на тих дітей, що зовсім слабо говорять по-українськи. До сьогодні навчання тих дітей, чи в окремих групах, чи у клясах усуміш із дітьми, для яких українська мова є розговорною, залежало майже виключно від уяви і здібности вчителя. Вислід такий, що ті діти швидко знеохочуються і доходять до внеску, що українська мова є затрудна, щоб її в школі вивчити. Є вправді кілька спроб усталити програму навчання української мови як чужої, але це тільки спроби, розчислені на навчання дорослих, чи майже дорослих людей і для дітей не надаються. Щоб охопити шкільною сіткою також і цю частину української дівчорки, для яких українська мова вже не є розговорною, мусимо перестати підходити до них сентиментально.

Мусимо випрацювати реалістичну програму, яка дала б їм знання української мови, та вказала їм можливості працювати в українській спільноті не зрікаючись своєї лояльності, чи прив'язання до Америки.

НОВІ ВИДАННЯ

Міра Гармаш: Віднайдені роки. Поезії. Торонто, 1968. В-во Гомін України. Обгортка мистця Р. Василишина. Ст. 64.

Молода поетеса представилась нам першою своєю збіркою цілком зріло; до тепер мало відома, бо досі небагато її віршів появилось у друку. Авторка залюбки поринає в історичне минуле, відтворює моменти з дитинства й юности і шукає надхнення у природі. У будові її віршів слідно чіткість і викінченість думки. Вірш пливе легко і вільно з музичним відчуттям ритму. Збірка ілюстрована гарними заставками.

Віра Ворскло: Листи без адреси. Вибрані поезії. Торонто, 1967. Обгортка мистця М. Бідняка. Ст. 68.

Вірші поетеси пронизані особистими почуваннями і в тому знаходять свою різноманітність. Надія, кохання, смуток, зрада — це тема її роздумів і мрій. Та поміж ними спалахує почування до Батьківщини або прозвучить глибока думка про життєве призначення. В тому поетеса знаходить все нові мотиви.

Слово і зброя. Антологія української поезії, присвяченої УПА і революційно-визвольній боротьбі 1942-1967. Торонто 1968. Упорядкував Леонід Полтава. НТШ, Бібліотека Українознавства, т. 29. Мистецьке оформлення В. Ласовського. Ст. 416.

У збірнику вміщено твори понад 70 авторів, що оспівували визвольну боротьбу українського народу. Окрім поетів-класиків є там співці з рядів УПА, а є й вірші безіменних творців, що покляли свої голови у збройній боротьбі. Для нас цікаві наймення поетес, що увійшли до цієї антології. Це — Олена Теліга, Ганна Черинь, Марта Гай, Міра Гармаш, Оксана Киянка, Алла Коссовська, Ольга Лубська, Лариса Мурович, Леся Храплива.

Л. Б.

Жінки-прем'єри

Недавно тому заіснував у політичному житті Сходу факт, що його досі не занотувала історія жіночого руху. У двох державах — Індії й Ізраелі — прем'єрами уряду стали жінки-політики, добре відомі Індіра Ганді і Голда Меїр.

Їх політичний пост найвищий у країні, їх відповідальність — історична. Можна сміло сказати, що своєю владою вони перевищують дотеперішніх жінок-володарів. Королева Єлисавета I чи цариця Катерина II користувались послугами політиків у ролі дорадників чи канцлерів. Ці ж бо жінки прем'єри правлять самі і самі поносять відповідальність за свої потягнення.

Хто вони, оті найбільш популярні жінки у політичному світі? Про Індіру Ганді, теперішнього прем'єра Індії, вже писалось у нашому журналі. Це дочка Джавагарлалу Негру, видатного послідовника Магатма Ганді в боротьбі за свободу Індії. Вона народилася в 1917 р. Її дитинство й юність проходили в запалі цієї боротьби, поміж маніфестаціями, протестами й арештуваннями. Дівчинці скоро відумерла мати, яка була слабкого здоров'я. Тому єдиним її виховником був батько, що мав на неї непереможний вплив. Свою освіту вона завершила студіями в Швейцарії й Англії.

Коли в 1947 р. проголошено незалежність Індії, Індіра була тоді вже дружиною адвоката Ферозе Ганді і матір'ю двох синів. Та політичні заінтересування не поки-



Індіра Ганді
India's Indira Ghandi

дали її. Коли батько, як прем'єр країни, потребував її допомоги, то вона не вагалась покинути родину, щоб товаришити батькові в офіційних зустрічах і подорожах. Цей час вона використала не тільки для репрезентації, а й для зазнайомлення з політичними проблемами. Бачимо її на різних відповідальних постах, з яких найважливішим було становища президента Національного Конгресу. Недугу і смерть батька вона глибоко пережила і на якийсь час відійшла від офіційного життя. Потім стала міністром інформації в уряді прем'єра Шастрі. І коли Конгресова Партія Індії, оцей політичний зліпок, що вже більш 20 років керує життям Індії, захиталась під напором відосередніх сил, то здавалось усім, що ця жінка, наслідниця свого батька, скріпить її своїм найменням.

Життєвий шлях Голди Меїр проходив зовсім інакше. Вона народилася в Пінську у 1898 р. і малою дівчинкою емігрувала з батьками до ЗСА. Тут вона проживала в Милвокі і Денвері, де й одружилась у 1917 р. із Морісом Маерсоном. Приєднавшись до сильного тоді сіоністичного руху, молоде подружжя емігрувало в 1921 р. до Палестини. Там вони стали жити в „кібуці“, де народилось двоє їхніх дітей. Голда працювала з чоловіком при управі мигдалю. Та більше цікавило її змагання жидів до незалежності. Скоро їх провід звернув увагу на цю здібну жінку і їх політик Бен-Гуріон післав її в об'їздку по Америці для збірки фондів. Пізніш він заявив, що „тих 50 мільйонів, що вона привезла, стали підставою створення держави“.

Голда Меїр (це прізвище прийняла вона пізніше) виявила себе на різних політичних постах. Була послом Ізраелю в Москві, міністром заграничних справ в уряді Бен-Гуріона. Вона була речником сильної дії, вважаючи, що поступливість супроти арабів не доведе до нічого. У 1966 р. вона покинула кабінет і залишилась на пості секретаря Мапай, Ізраельської партії праці. Одначе це відосібнення довго не тривало. Коли по перемож-



Голда Меїр
Izrael's Golda Meir

ній війні і смерті Леві Ешкола настала скрутна хвилина, покликали її на прем'єра. Голда Меїр стала керувати кабінетом вмілою рукою, шукаючи водночас союзників для своєї країни.

І так бачимо, що становище цих жінок-прим'єрів нелегке. Майбутнє їх країн загрожене — відосередніми силами й важним економічним положенням в Індії і — важким конфліктом із переважаючими силами арабів в Ізраелі. Та з виступів і потягнень обох прем'єрів видно, що вони свідомі цього положення і відповідальності не лякаються. Тому їх діяння є повновартне. Хоч для оцінки їх ролі і потягнень потрібно історичної перспективи, то вже тепер можна сказати, що першими жінками-прем'єрами стали виразні індивідуальності і вироблені політики їхніх країн.

Л. Б.

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

Знов можемо зголосити нові пожертви виробів нар. мистецтва для Музею Нар. Творчости СУА, що розміщений в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку.

Дві цінні вишивки подарувала п-ні Люба Раковська з Нью-Йорку. Це є взір „у руру“ з 1929 р. з с. Хриплина, пов. Станіславів і взір волчикою з 1932 р. з Борщівщини.

Жіночий покрив голови (рантух) із 1929 р. з Покуття подарувала п-ні Стефанія Карапінка з Ньюарку.

Жіночий покрив голови (вовняний) із Покуття подарувала п-ні Наталія Чапенко з Бруклина.

Всім жертводавцям щире Спасибі!

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

Співпраця на низах

Останніми часами щораз частіше появляються у нашій пресі голоси людей, що їм на серці лежить виховання молоді, яка стала б на зміну теперішній генерації. Загал нашої громади розуміє, що збереження молоді при українській громаді є тепер найбільш важливою справою. І то не лише найбільш важливою, а найбільш пекучою і чи не найважчим завданням, яке стоїть перед нами. Не можуть нам ні будівлі, ні організації, якщо не буде кому виповнити їх змістом. Маємо вправді молодечі організації і школи українознавства, які проробляють величезну працю в напрямі збереження національної свідомості серед молодих людей, однак, якщо брати усю українську громаду, приходиться з жалем ствердити, що вищезгадані інституції охоплюють лиш незначну частину нашого доросту. А де решта? Невже ми можемо собі дозволити на те, щоб махнути рукою на решту і не робити ніяких старань в напрямі збереження їх, як українців?

Обсервуючи життя українських громад, головню у більших осередках нашого поселення — бачимо подвійне явище. Бачимо велику багатогранність життя цих громад, в якій кожна молода людина повинна б мати можливість себе знайти. Але разом із тим бачимо також сегрегацію цієї молоді, чи радше доросту. Вони посегреговані за приналежністю до цієї чи іншої організації, за школами, за віровизнанням. Поміж проводами цих різних середовищ може існувати координація, а може подекуди і співпраця, але вона не переходить на членство. Фактом є, що доріст не те, що не співпрацює, а часто себе зовсім не знає, або знаючись, відчуває відчуженість, а то й ворожнечу одного до другого. Така ненормальна ситуація напевне частинно доводить до того, що таке велике число молоді відходить від нас і шукає собі місця по чужих громадах. Вона без сумніву

також і є співвідповідальною за велике число мішаних подруж у нашій громаді.

Чи не час би нам подумати над тим, як зарадити цій сегрегації? Як впровадити координацію і співпрацю не тільки „вершинну“, а й „низинну“, де вона може принести найбільше користи? Справа не терпить проволочки. Може б час нашим громадам задуматись над тим, чи поміж усіма будівлями, які ми придбали, знайдеться місце для молоді, де вона могла б зустрітись без того, щоб почуватись у когось „у гостях“? Де можна було б заграти партію шахів, поспівати, чи потанцювати без „бари“, що може бути для неї завеликою спокосою? Безсумнівно, створення такого осередку для доросту і молоді вимагатиме часу, праці і грошей, та ще й доброї волі. Але якщо ми його не створимо, ми ризикуємо, що підлітки самі будуть їх шукати — як багато з них це вже тепер робить — і можуть знайти їх там, де ми собі цього найменше бажали б: там, де на них можуть чигати найбільші небезпеки. Створивши такі осередки ми збільшимо шанси наших підлітків зберегти своє українське обличчя, і хто зна, може й допоможемо тим, що готові відійти від нас,

МЗО

Розмова з матю

ЩЕ ПРО ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Кожної суботи при сніданку починається та сама розмова. „Чому я мушу йти до української школи? Я народилася і живу в Америці й мені досить американської школи“. Мої аргументи не промовляють аж надто до моєї дочки, хоч її дещо успокоюють. Вона знає, що таки до української школи мусить ходити, а ще до того я сама звозжу її автотуди. Починаю застановлятись, чи не роблю помилки, коли накидаю дитині це навчання.

У висліді воно може викликати сильніший спротив. Галя Р.

Неохота дітей до шкіл українознавства є проблемою багатьох наших родин, лиш не всі про це говорять. Діти вважають, що це для них утрачений час, скорочений відпочинок та дозвілля. До певної міри можна це розуміти, бо це додаткове навантаження ще одним днем науки. Але ледве чи вільно нам, їхнім батькам, піддатися, а ще гірше — поступитись їм. Правда, насильної дії треба уникати, бо це дитину ще більше знеохотить.

Тут треба діяти дуже продумано. Підготовка дитини до української школи повинна початися вдома тоді, коли дитина починає говорити. Підшукання українського товариства до забави, а потім перебування у Світлиці привчає дитину до свого гурта. Тоді дитина буде добре почуватись також у школі українознавства. Далше, батьки повинні вказати дітям на те, які користи дасть їм знання української мови. Це є перша умова повноцінного члена української спільноти. Тільки із знанням мови, історії і життєвих умовин України зможе молода людина колись змагатись за права українського народу.

Знання української мови допомагає також у вивченні інших мов і це вже дуже швидко стверджують учні середніх шкіл. Українським дітям легше вивчити латину чи німецьку мову, як американцям. А сьогодні знання однієї мови — невиспачальне.

Та найважнішим аргументом повинно бути те, що українська мова — це рідна мова всіх українців, розкинених по всьому світі. Тільки нею єдиною зможуть вони порозумітись, в яких вони культурах не жили б. Знання української мови й культури получить їх із світом їхніх предків і найкраще вкаже їм шлях, яким зможуть колись допомогти Україні.

Пишаються наші діти знанням еспанської чи французької мови. Чому ж бо їм не пишались також досконалим знанням української мови? Мову, як квітку, треба плекати в своїй хаті, церкві, школі й товариствах, її треба любити і нею користуватись. Коли ми самі її не пошануємо, то ніхто в світі не буде нас шанувати.

Роксоляна

Коли зміняєте мешкання, не забудьте повідомити нас про зміну Вашої адреси.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1970

З чужої літератури

Сімдесят літ безмежної любови

Оповідання

Вони жили позаду нашої хати в малесенькій двокімнатній хатині, не більшій від клітки для пташок. Мої діти називали їх найстаршими людьми в цілому світі і це дуже влучно окреслювало їх.

Він — зігнутий і в'ялий і тільки в старих його очах було життя — це був татусь. Вона — худа і висохла, як сірник, на голові в неї якийсь сивий мох замість волосся — це була Корі, його старенька дружина.

Вони пережили всіх своїх дітей. Наймолодший 50-літній син помер на Західньому Побережжі минулої весни. Його мати жалілася, що вони не могли поїхати на похорон чи принайменше післати китицю квітів-фіялок.

Іншим своїм дітям вони послали фіялки, казала Корі. — Фіялки — це наші улюблені квіти. Татусь приносив мені фіялки, коли залицявся до мене. Він збирав їх у лісі в тому місці, де тепер побудовано старечий дім для мужчин. Ми прирекли собі, що котре з нас відійде скоріш у вічність, то друге покладе йому китичку фіялок у наші руки.

Вони завжди вживали слова „ми“ і „наші“, коли говорили про себе.

Ми знали, що в них не було що їсти і тому часто заходили до їх хатини з горщиком юшки чи якихось ласощів. Та ніколи не припукали, що з ними аж так зле. Аж ось прийшла до нас працівниця зі старечого дому і розказала, що до них дійшла вістка, начеб ті старенькі цілковито безпомічні і в нужді. Старечий дім може їм допомогти, коли вони заслуговують на те. Та зрозуміло, їх треба буде розлучити.

— Розлучити їх? Я жакнулась. — Це неможливе! І ви не повинні цього робити. Це було б злочином! Так неначе б ви хотіли розрізати людину на двоє. За ті довгі літа вони зрослися разом.

Татусь і Корі не зуміли б жити в розлуці, я це знала. Я була б забрала їх до себе, але в нас не було місця для них. Вже й так мали ми

повну хату і ще одну дитину в дорозі.

Вони прислали лімузини за Татусем і Корі — дві їх, на особне призначення в віддалі однієї милі. Я не могла погодитися з тим і тому вийшла через задні двері. Відчувачи неміч свого положення я пустилась іти на прохід, копаючи зустрічні камінці на дорозі. Це було в середу, коли вони розлучили стареньких а на другий день їх речі продано на ліцитації. То було лиш барахло крім однієї канапи, яку я купила, але лишила на ніч у старій хатині.

Уночі лляв дощ. Випадково я зауважила слабе світло в порожній хатині, тому зібралась нашвидкоруч і пішла перевірити, хто там світить. Довго, довго стукала я, але ніхто не відзивався.

Аж раптом відчинились двері і Татусь різко заговорив:

— Ми не підемо туди, ні одне, ні друге і ніхто нас не змусить.

Гаррі Галавей

Ніжна хвилинка

Оповідання

Був вітряний холодний день і люди поспішали, як звичайно, вулицями Нью Йорку, здавалося, не звертаючи уваги на нікого. Не знаю, що примусило мене зупинитись. Мабуть це був сліпий, що грав на скрипці холодно, механічно. На землі стояла мисочка. А може це був рух дівчини, що пройшовши мимо сліпого, зненацька стала, неначе хто її спинив.

Це була молода, не дуже гарна з себе дівчина, яких багато йде своєю дорогою, поспішаючи на сніданок, або в крамницю, але її відзначала троянда „Американська краса“, пришпилена до її плаща. Вона вже намірилась було перейти вулицю, але оглянувшись назад на сліпого і завагалася; враз обернулася і підійшовши до нього, відчепила троянду і приколола її до його лацкана, ласкаво поплескала по плечу, нахилилася й прошепо-

татусь неначе відмолод і видно було, що він не жартує. Корі також змінилася. Вона сиділа на канапі з розпущеним волоссям, неначе відмолодла а перед нею китиця фіялок. Показуючи на квіти Корі заговорила:

— Татусь назбирав їх мені так, як колись ще заки ми одружились. Ті самі квіточки, тільки тепер більш пахучі. Татусь приніс мені їх і допоміг мені втекти зі старечого дому, через вікно.

Вони були перемоклі до нитки. Я просила їх зайти до мене, але Татусь подякував, кажучи: — Ми стратили багато часу, бо не бачились цілих два дні. Хочемо тут посидіти й наговоритись.

На другий день ми знайшли їх обоїх на канапі. Вони сиділи тісно біля себе, а Корі сперла голову на плече Татуся. Поміж ними лежала китичка. Вони спали. Ми пробували збудити їх, але безуспішно. Лікар сказав, що їх старечі серця не витримали холоду і перевтоми. Але я знаю інакше. Я знаю, що в них було непереможне бажання бути разом на віки. — К. Фостер.

З англійської мови переклала Катерина Кузьма

А ти, котку сірий, та вимети сіни...

(Гутірка)

Це стародавня колискова пісня. Чи справді котик допоможе вимести сіни? Мабуть, що ні. Ви будете мести віником, а котик буде плутатися під ногами, бавитися віником, і аж ніяк не допомагати. А ви йому скажете лагідно „акота“, або легенько відштовхнете його віником, але так, щоб котик не образився. А котик подумає, що ви граєтеся з ним і почне ще більше вам перешкоджати. Треба щоб котик вже добре дойняв вас своїми пустощами, щоб ви справді покарали його. А чому це? Яке місце займає котик у нашій хаті?

Хатні тварини чимсь відплачують за те, що їх доглядають і годують. Кінь тягне тягло, корова дає молоко, свиня дає сало, курка яйце. Пес стереже майно, тільки котик не має зобов'язань, він живе собі для свого власного задоволення. Скажете, що котик любить миші? Спробуйте перевірити чи він цієї ночі ловив миші чи гуляв по сусідньому даху! Або поспробуйте вигнати з дому вашого kota тільки за те, що він не ловить мишей.

Котик фігурує в багатьох українських піснях. Ось ще одна колискова:

Котику сіренький, котику біленький,
Котку волохатий, не ходи по хаті!

Не ходи по хаті, не буди дитяти,
Дитя буде спати, котик воркотати...

То все лиш у пісні, а в житті котик занадто егоїстичний, щоб помагати заколісувати дитину. Але коли дитина засне, то він піде й ляже на м'янькому, на біленькому, коло дитини. Котик, завжди чистий сам, любить все чистень-

рух, вияв доброту. Я йшов далі вулицями міста, але вже не відчував холоду і вже не бачив у людях, що поспішали, неувважності й байдужості до других.

З англ. мови переклав
В. Лубенець

Translated from Guidepost's Magazine, copyright 1968 Guideposts, Associates, Inc. Carmel N. Y.

ке й біленьке, бо мати привчила його змалку до чистоти.

Поки котик малий, він тримається хати. А як підросте, то приходить додому раз або двічі на день і вимагає їсти так, якби він це заробив. Нікому невідомо, де він пропадав цілу добу, але коли ваша сусідка, що має сіру кітку, прийде до вас із котенятами в руках, що всі, як один подібні до вашого рудого kota, то вам стане ніяково...

Котик любить тепло й вогонь. З цього мабуть і починається його історія. Існує припущення, що кіт підійшов до вогню в давню давнину, коли людина розпалила його і грілася біля нього. Тоді кіт сів біля людини і сидить досі біля неї. Про це існує багато легенд і теорій, але немає фактів. Про котів написано багато книжок, але ніхто не знає походження домашнього kota.

Можливо також, що приручення домашнього kota йшло процесом повільним. Kota принадувала легка знахідка харчів навколо поселень і тепло вогню в холодні ночі. Також привабливість котенят могла сприяти ухатненню kota, бо гарне котеня приваблює не тільки дітей, але й дорослих.

Мало хто знає про те, що в kota є індивідуальний смак. На тій самій, здається добрій їжі, одне котеня виросте гарне й здорове, друге захиріє й буде виглядати мізерно. Кіт любить часом попастися і для цього вибирає шорстку, широколисту траву.

Найбільш поширеною теорією є, що кіт був вперше освоєний у Єгипті. Він користувався там великою пошаною. Він відтворений у картинах, скульптурі, в золоті й



інших матеріялах від колосальних розмірів, до мініатюрних прикрас на браслеті.

Фараон Тотмес побудував храм і присвятив його котам.

Невідомо, коли домашній кіт з'явився в Європі. Цікаво, що старинні греки не знали kota, а в Британії до римської інвазії також про нього нічого не було відомо. Але поволі кіт увійшов у життя кожної країни й міцно засів у домашніх звичках людини.

Нажаль мені не пощастило знайти даних про історію нашого українського kota. Знаємо тільки, що чорний кіт має славу відьми й нечистого, а також допомагає відьмам робити їх таємничі справи. На Україні, коли чорний кіт перебіжить комусь дорогу, то та людина вірить, що їй трапиться нещастя й може повернутись назад із дороги, бо може бути невдача. В Австралії навпаки, чорний кіт — дуже шанований і кожен вважає за щастя, коли чорний кіт перебіжить дорогу.

А все ж таки на кінець знову спитаюсь: чому ми любимо kota?

ПРО УКРАЇНСЬКЕ ШКІЛЬНИЦТВО В БЕЛЬГІЇ

З усіх наших поселень можна відзначити українське шкільництво в Бельгії, як гарно і дбайливо організоване. Це тим більш подивугідне, що українське поселення невелике, живе розкинено і не має поважних матеріяльних засобів. Тому Відділи США прийшли з фінансовою допомогою і від 1963 р. допомагають Українському Науково-Освітньому Т-ву сумою 50 дол. місячно.

Навчання в школах українознавства поділене на старші й молодші відділи. В старших відділах учні переробляють лекції українознавства, а в молодших виключно українську мову. Поза членами Управи УНОТ та Отцями Душпастирями, всі інші вчителі — це вихованці рідної школи.

Без рідної книги, нація невольник інших народів.

(„Новий Шлях“, ч. 40)

В. Гнатюк у Криворівні

Спогад

Постать Володимира Гнатюка, нашого дослідника й етнографа, пригадалась тепер нашій суспільності завдяки музеєві його імені, що його створено у с. Велесневі біля Бучача. Його родинне село було недавно тому місцем врочи-стого відкриття.

Ця подія пригадала мені побут Володимира Гнатюка у Криворівні, що її називав він „гуцульськими Атенами“. Ця місцевість над рікою Черемошем стала пристановищем учених і поетів, а проф. Михайло Грушевський побудував на границі між Криворівнею і Жаб'єм свою літню віллу. Літньою порою гостювали у Криворівні видатні письменники й образотворчі мистці, а місцеві люди і природа дали підставу до не одного мистецького твору.

Багато є на Гуцульщині чарівно положених сіл. Чому саме Криворівня стала таким загально признаним осередком? Почин до тих гостин дало приходство, в якому довгі роки душпастирював о. Олексій Волянський. Тут панувала культурна, гостинна атмосфера, де могли відпочати мандрівники. А властивий поштовх до гостювання дала одна випадкова зустріч. Улітку 1899 р. дружина о. Олексія Марія Волянська зустріла у Косові свою своячку Олену з Майковських Гнатюкову і запросила її приїхати до Криворівні. Так і прибула родина Гнатюків до Криворівні, а з ними дружина Івана Франка, Ольга. Сам Іван Франко вже попереднього року гостював у Криворівні.

Цей побут родини Гнатюків перерішив долю Криворівні. Володимир Гнатюк утримував широкі ділові й товариські зв'язки з українськими вченими і мистцями. Услід за ним і з його заохоти почали приїздити рік за роком Михайло Коцюбинський, Антін Крушельницький, Осип Маковей, Катря Гриневичева, Гнат Хоткевич. Появляються „Тіні забутих предків“, „Рубають ліс“, „Камінна душа“, „Гуцульські акварелі“. Виходять фундаментальні дослідні праці з

фолкльору й етнографії Гуцульщини В. Шухевича, А. Онищука й Володимира Гнатюка.

Криворівня ожила наново у моїй пам'яті під час короткого побуту у Парижі у вересні 1969 р. Там відвідала я дочку Володимира Гнатюка д-р Олександру Пісначевську.

Показується, що вона співдіяла у творенні Музею свого батька. Постав цей Музей неначе відрухово в 90-річчя дня народження, не організований центральними і партійними установами, але знизу. Вдячні мешканці Велеснева вшанували свого великого сина. Зібрано у 6 просторих кімнатах біля тисячі експонатів, що відзеркалюють многогранну діяльність Вол. Гнатюка. На заклик комітету відгукнулись не лиш українці, але й чужоземні науковці, бо ім'я Володимира Гнатюка відоме серед усіх слов'янських народів, а вироблені ним принципи наукового збирання і публікації народньої творчості мали великий вплив на фолклористику всієї Слов'янини.

Багато матеріалів, особливо з часів побуту В. Гнатюка на Закарпатті і Східній Словаччині наді-

слав чеський учений проф. Франтішек Главачек, який ще в 1899 р. переложив на чеську мову працю В. Гнатюка „Русини в Уграх“. Вивчаючи народню творчість „Богом і людьми забутих русинів Угорської Русі“ Володимир Гнатюк переконливо довів, що вони є гілкою великого українського народу. Тому не дивно, що великою пошаною втішається його ім'я на Закарпатті, де можна сказати він був одним із основників національного відродження. Не забули проф. Гнатюка і українці з Югославії, особливо околиці Бачки, звідкіля появилася праця „Руські оселі в Бачці“. Про Керестур і Коцур В. Гнатюк писав:

„В них знайшов я таких гарних оповідачів, як ніде інде. Тому й не диво, що я просидів там аж півтретя місяця і зібрав велике число пісень, казок, байок, легенд, історичних оповідань, новел, анекдотів та записав весільний обряд“ (Етн. Збірник 1910, т. XXIX). На жаль тут Вол. Гнатюк простудився, що дало початок його грудної недуги, яка його в такому ранньому віці 56 р. забрала зі світу.

Одна кімната музею призначена



Родина Володимира Гнатюка в Криворівні в 1913 р.

Зліва на право: Син Юрко, дружина Олена, дочка Ірина, Володимир Гнатюк, дочка Олександра.

Ukrainian scholar Volodymyr Hnatiuk was recently honored by a memorial in Ukraine. On the family picture from 1913 they wear Hutsul costumes.

На актуальні теми

Перелітні членки

У рубриці Н. Ж. під наг. „Вітаємо“ наш журнал поміщує прізвища ново-приєднаних членок. Вони дають нам перегляд зростання кількості нашого членства.

Та я звернула увагу на те, що в цій рубриці трапляються і прізвища давніх членок із кількадесятирічним стажем, часами навіть по кілька разів. Це членки, що з певних причин переносяться з одного Відділу до другого.

Є різні причини цього. Це в першу чергу переїзд до іншої місцевості або у великому місті до іншої ділянки. Це зрозуміла й важлива причина — люди хочуть угодити собі доїзд на засідання, імпрези тощо. Але, на жаль, не завжди з тієї причини членки покидають свій Відділ. Часами причини можуть бути інші. Інколи членці більше подобається програма в іншому Відділі або її знайомі до того Відділу належать, не згадуючи про непорозуміння з Управою, бо й так буває, — що в той лиш спосіб можна розв'язати конфлікт.

Як уже знайшла конечність на зміну Відділу, то інший Відділ сама членка собі вибирає, зваживши всі „за“ і „проти“. Про це повідомляє свій матірній Відділ і звичайно активна членка робить це при кінці року. Дуже часто я була свідком і сама це переживала, коли Відділ прощається з такою членкою, а тоді розлука відбувається коректно й без жалю.

Та ми зауважили інше явище. Деякі Відділи „організують“ таких членок, які ще формально не виступили зі свого Відділу. Часто Управа „збоку“ довідується, що їх членка поки-

побутові Володимира Гнатюка на Гуцульщині. Тут знаходяться вишивки, килими, мисники і посуд із Криворівні, що їх до музею передав родич В. Гнатюка проф. Іван Боднар зі Львова.

Музей Володимира Гнатюка у Велесневі біля Бучача хоч частинно сплачує довг вдячності українського народу цьому світовому слави українському вченому.

нула Відділ. Це викликає непорозуміння між Відділами і зайву балаканину. Я вважаю, що є великим нетактом „перетягати“ членок з одного Відділу до іншого. А вже зовсім так зорганізовані членки не можуть бути зачислені до організаційної кампанії, яку ми тільки що закінчили.

Завданням кампанії є приєднати до нашої організації незорганізоване жіноцтво і тим збільшити ряди нашого членства. „Перетягнені“ чи „перелітні“ членки дають фальшиве уявлення про приріст членства до організації, як цілості. Тому у Відділі їм треба призначити спеціальну рубрику, а в журналі взагалі не подавати. Н. О.

ПОДЯКА

Почуваємось до милого обов'язку скласти якнайсердечнішу подяку Відділам США та Відділові УЗХ у Шикаго за їхню допомогу для старших віком жінок, що живуть у Німеччині.

Відділи США, як опікуни „бабусь“, від довгих років надсилають постійну допомогу своїм підопічним, а їх під сучасну пору в Німеччині 14 осіб. Ці допомоги, пересилані через ГУ ОУЖ і доручені нею, втерли не одну сльозу стареньких самітніх жінок в їхніх часто дуже тяжких життєвих обставинах.

У списку „бабусь“ з роками мінялися прізвища. Деякі відходили на вічний спокій, а на їх місце з'являлися інші. І так роками... Якщо пригадуватись над тією великою жертвенністю наших посестер з-за океану, над тією постійною певною опікою над жінками, які здані тільки на свої кволі сили та невеличку державну допомогу — то треба ствердити, що така жертвенність — подиву гідна. Бувало так, що не одна з цих „бабусь“ до останньої хвилини того життя не почувалась забутою.

Хай Господь винагородить жертводавців США і УЗХ всім добром. Цього бажає від глибини душі й складає свою подяку

ГОЛОВНА УПРАВА ОУЖ
У НІМЕЧЧИНІ

Новинки з Централі

Дня 18. грудня 1969 р. відбулась чергова нарада Музейного Комітету з головою п-ні С. Пушкар і заступницею п-ні Л. Бурачинською. Обговорено біжучі справи, а зокрема підготову до виставки картин Галини Мазепи і Конкурсу Писанок. Постановлено друкувати новий каталог.

У днях 17. і 18. січня 1970 р. п-ні Ольга Муссаковська, фін. референтка Гол. Управи, перебувала у Філядельфії, щоб запізнатись із станом книговодства Централі. Переглянула вплати Відділів за 1969 р., що їх знайшла задовільними. Відділам, що не вплатили ще, постановлено пригадати цей обов'язок. Фін. референтка перейшла також рахунки XV. Конвенції США, які наспіли ще влітку 1969 р. з Шикаго.

Дня 21. січня 1970 р. прибула до Філядельфії п-ні Марія Химинець, референтка сусп. опіки Гол. Управи. Тут у розмові з п-ні Стефанією Пушкар, головою і Лідією Бурачинською, заступницею, порушила всі акції сусп. опіки, а зокрема заснування Комісії Сусп. Опіки. Найбільше уваги приділено допомозі потерпілим від землетрусу.

Дня 25. січня 1970 р. п-ні Наталія Даниленко, референтка мол. Відділів США відвідала Гартфорд, Конн. на запрошення Окр. Ради США з Нью Йорку, щоб репрезентувати Централю на заснуванні нового молодечого Відділу США. Спільно з п-ні О. Платош, представницею Окр. Ради вона привітала малоді жіноцтво й поінформувала їх про цілі й напрям США.

Дня 14. лютого відбулася в Нью Йорку чергова нарада Організаційної Комісії США під проводом її голови п-ні Ірени Левицької. У нараді вперше взяла участь п-ні Анастасія Вокер, містогорова Централі, яка опікується двомовними Відділами США. Окрім того прибули пп. Оксана Рак, Наталія Даниленко і Франка Стек. У програмі нарад були біжучі організаційні справи, підсумки кампанії приєднання членства ітд.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1970

Студія мистецького слова

Про Студію мистецького слова під керівництвом пані Олімпії Добровольської ми інформували наших читачок кілька років тому.

Вже чотири роки веде її п-ні Лідія Крушельницька. Це артистка української сцени, яка почала свій шлях ще в Театрі ім. Тобілевича у Станиславові, потім грала в Театральній Студії у Нью Йорку та в Українському Театрі в Америці. Вона вчилася співу і драматичного мистецтва у Львівській консерваторії, а потім продовжувала спів у Відні і Зальцбургу.

Студія мистецького слова має свій осідок на 4-му поверсі Нар. Дому в Нью Йорку і тут ми з п-ні Лідією зустрілись. Українському громадянству висліді її праці відомі не тільки в Нью Йорку, але і в сусідніх містах, де вона ставила „Летючий корабель“ і „Голубу хустину“. Ми зацікавились Студією, як ще однією станицею українознавства, що без розголосу виконує важливу роллю для збереження української мови в нашої молоді. Загляньмо до її лабораторії!

— Скільки учнів має ваша Студія? — починаємо.

— Біля 40 і це найбільша кількість, якій можу дати раду. Охочих багато більше. Жадних оголошень

у пресі не даємо, але якось діти і батьки про неї довідуються. Саме домагання батьків і бажання п-ні О. Добровольської, що через брак здоров'я не могла Студії вести, спонукали мене взяти цей обов'язок.

— Який вік ваших учнів?

— Від 6 до 21! Як бачите, склад студійців дуже різноманітний. Я поділила їх на три групи, треба було б на більше та не вистачає днів у тижні. Кожна група приходить раз на тиждень від 6—9 год. увечорі на навчання, якщо це так можна назвати, а краще сказати — на мовні вправи. Я сама працюю цілий день для заробітку і тільки ввечорі можу на це посвятити час.

— Який є рівень ваших учнів у мовному розумінні?

— Не легко на це відповісти. Як показує вік моїх учнів — це початківці, що починають шкільне навчання, учні середніх шкіл і студенти високих шкіл. Їх знання української мови далеке від досконалого, хоч більшість із них удома говорять по-українськи...

— Скажіть, будь ласка, на чому полягає навчання?

— Передусім — це правильна вимова. Більшість говорить по-українському з англійським акцен-



П-ні Лідія Крушельницька
Ukrainian actress Lydia Krushelnicka is conducting a dramatic studio in New York City

том. Молодшим не раз трудно повторити правильно слово за мною. Тим то вправи на кожен звук — це початок навчання. Дальшим етапом є читання віршів поодиначі й гуртом. Щоб правильно прочитати й відчуті поезію, треба її розуміти. На моє велике здивування я переконалася, що багато з них не розуміють змісту. Бо одне — мова хатня, а інше поетична. То ж мушу опрацьовувати не тільки зміст, але кожне слово зокрема. Коли подаю завдання виписати незрозумілі слова, то назбирається їх досить довга стрічка... Це властиво не повинна я робити, але доводиться.

— Як ті слова вони собі вивчають?

— Пишуть побіч їх переклад англійською мовою.

(Тут мені пригадалася небіжка М. Дейко, що так зі слівничком уклала свої читанки, уважаючи українську мову в українських дітей за другу. А це викликало застереження і дискусію в пресі. Практика показує, що правда по її стороні.)

— Бо ж дитина, — каже далі п-ні Лідія — в англійській школі збагачує англійську мову, а цього вона не в силі надробити для української мови на суботніх курсах українознавства.

Зрозуміло, що при тій кропіт-



Із вистави сценічної картини „Голуба хустина“ в Нью Йорку
Dramatic studio's Blue Scarf was acted in New York and Philadelphia

кій роботі педагога молодь переборює ті труднощі. Треба подивляти посвяту і терпеливість учительки, а також любов до українського слова в учнів.

— Пані Лідіє, виходить, що ви долаєте великі труднощі, а ми, слухачі цього не помічаємо у виступах вашої Студії. Розкажіть, як ви все таки досягаєте такої досконалості.

— Решту вільного часу з суботами і неділями включно я використовую на приготування до прилюдних виступів, на навчання індивідуальне і на збірні проби. Почали ми вертепами, сценками-монтажами, що їх ми відіграли під час Профори хору Думка. Другий вертеп був повторений для дітей у школі св. Юра. На Шевченківські роковини відбувся вечір у виконанні Студії під наг. „Театр Шевченкового Слова“, що його спонсором був Об'єднаний Комітет м. Нью-Йорку. Вистава була повторена у Філядельфії і Гартфорді. Крім класичних творів наші студійці читали і модерну поезію на відкритті виставки Слави Геруляк зі світловими ефектами і відповідними декораціями.

— Та найбільшим нашим досягом були самостійні вистави „Летючий корабель“, що ми його ставили чотири рази і „Голуба хустина“ поставлена двічі.

— Такі вистави потребують великого вкладу грошей. Скажіть, як із цим радите собі?

— Я до нікого не звертаюся за матеріальною допомогою а кошти деяких постановок доходять до 3000 дол. Деякі вистави Студії себе покривають. А там, де мене запрошують із інсценізаціями, то вже дбають і про фінансову сторону справи.

— Кожна вистава — це складний виступ, що вимагає співпраці композитора, декоратора і балету. Я дуже рада, що мені вдалося приєднати до співпраці зі Студією таких визначних мистців, як Рома Прийма-Богачевська, д-р Ігор Солевицький, Слава Геруляк і Тарас Гірняк. При підготові вистави обговорюю з ними їх проект й ідеї і знаходжу в них повне розуміння. Я дуже рада, що ці мистецькі сили з нами співпрацюють.

— До цього ще приходять костюми, на яких я ніколи не оща-

джую. Не згадую вже про адміністраційні видатки. „Летючий корабель“ себе оплатив, а на „Голубу хустину“ я видала 2.000 дол., які на жаль мені не повернулись. Але я не жалкую. Мусить бути все на відповідному мистецькому рівні. Навіть під педагогічним оглядом це має своє значення. Бо звичайно молодь порівнює і це порівняння з американським світом не завжди виходить на нашу користь.

— Час летить! Скажіть, які у вас пляни на найближче майбутнє?

— І в цьому році ми готуємо Шевченківські роковини для Об'єднаного Комітету. Вистава буде складатися з двох частин: 1. Доля дівчини і матері у творах Т. Шевченка; 2. „Розрита могила“ балет, зі словом, що його готуємо разом із школою Роми Прийма-Богачевської. Крім того з молодшими готуємо інсценізацію байок Л. Глібова, Л. Полтави, а зі старшими „Лісову пісню“ Лесі Українки.

— Як багато часу потребує, щоб таку велику виставу приготувати?

— Найменше рік.

Нам перебив розмову молодий чоловік, Касіян, що прийшов на запрошення керівниці Студії. Шукаючи за молодими фаховими силами вона притягнула його до плану декорації теперішньої Шевченківської вистави.

Деяких інсценізаціях співпрацював у тому напрямку Н. Гірняк.

Насувається багато питань. Та якраз зійшлися артисти на чергову пробу „Лісової пісні“. Це ж неділя!

Треба просто дивуватися самовідданій праці молодого ансамблю і його невтомній керівниці. До побачення на черговій виставі!

Наталія Чапленко

НАШ ГРАДУАНТКИ

Подаємо з радістю, хоч спізнено, список градуанток Округу Ньюарку. Подбала про це п-ні Олена Бобиліак, секретарка Окр. Ради при співпраці п-ні Квітки Семанишин і Софії Мартинець, голови і секретарки Студ. Громади в Ньюарку, та п-ни Лариси Гук, голови Студ. Громади в Нью-Бронсвіку. Всі градуантки покінчили Ратгерс університет.

Анастасія Білоус, студії французької і російської мови зі ступнем В.А.

Сусанна Боднар, студії психології зі ступнем В.А.

Софія Цапар, студії музики зі ступнем В.А.

Ірина Демчишин, студії соціології зі ступнем В.А.

Ірина Дорошенко, студії історії зі ступнем В.А.

Розалія Флак, студії економії зі ступнем В.А.

Ірина Глемба, студії зоології зі ступнем В.А.

Лариса Гук, студії французької мови зі ступнем В.А.

Анна Ковалевич, студії психології зі ступнем В.А.

Р. Кейбіда, студії зоології зі ступнем В.А.

Ірина Кравчук, студії англійської мови зі ступнем В.А.

Софія Мартинець, студії французької мови зі ступнем В.А.

Людмила Воронка, студії зоології зі ступнем В.А.

В. Журавель, студії економії зі ступнем В.А.

ДОПОМОГА БАБУСІ

Наша Акція Допомоги Бабусі триває вже 12 років. У тому часі наші Відділи підтримували невеликим щомісячним датком старших самітних жінок в Європі. Це була для них велика підтримка ділом і добрим словом.

Подаємо перегляд Відділів, що роз'яснюють цим самітним жінкам їх старечі дні. Це є — 1 Відділ у Нью-Йорку, 7 в Акроні, 10 у Філядельфії, 13 у Честері, 16 у Міннеаполісі, 22 у Шикаго (3 бабусі), 28 у Ньюарку (2 бабусі), 29 у Шикаго, 33 у Клівленді, 43 у Філядельфії (3 бабусі), 44 у Філядельфії, 47 у Рочестері (2 бабусі), 57 у Ютіці, 59 у Балтиморі, 64 у Нью-Йорку, 65 у Нью-Бронсвіку, 67 у Перт-Амбою, 68 у Сиракузах, 70 у Пассейку, 71 у Джерзі Сіті, 76 у Воррені, 79 у Бостоні, 83 у Нью-Йорку, 90 у Філядельфії, 93 у Гартфорді. Разом було в минулому році 31 бабусь у різних країнах Європи (одна в Півд. Америці). Два Відділи відмовились тепер від дальшої опіки бабусею через неспроможність. Та сподіємось, що їх заступлять інші.

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1970

Вісті з Централі

Лютий — це другий місяць виховної дії в нашій організації. В тому часі зможете використати інструкцію „Як влаштувати Дитячі Зустрічі“, що її зладили пп. Мирослава Бараник і Олександра Шуст. Дня 21. лютого ц. р. відбулася в Дітройті Виховна Конференція, присвячена справам дошкільного виховання і підліткам. Звідомлення з Конференції подамо пізніше.

У січні 1970 р. розіслали ми Відділам матеріал для **Веселого Вечора** ч. 2. Його впорядкувала, зібравши твори різних авторів, п-ні Наталя Чапленко, культ. освітня референтка Гол. Управи. Конференс, гумореска і вірш можуть бути використані на різних імпрезах а також відчитані на ширших сходах Відділу.

Акція підтримки **Музею Нар. Творчости ССА** в Нью Йорку здобуває прихильників. Недавно тому 12 Відділ ім. Олени Пчілки у Клівленді станув у ряди Опікунів Музею (50 дол. річної вкладки), а також 68 Відділ у Сиракюзах вплатив таку ж суму. 53 Відділ ССА в Асторії став Прихильником Музею (25 дол. річної вкладки). А найбільший доказ уваги дав 22 Відділ ССА у Шикаго, що на своєму 20-літньому ювілею провів збірку на ту ціль, яка принесла 225 дол. Цей Відділ також належить до Опікунів Музею.

Фонд ім. кн. Ольги наші Відділи прихильно зустріли. Він має послужити для підтримки Конкурсу на ікону св. Ольги, який проголошений заходами ССА. До тепер зложили пожертви — 82 і 83 Відділи (по 20 дол.), 1 Відділ (15 дол.), 5, 22, 44, 71 (по 10 дол.) і 91 Відділ (5 дол.). Закликаємо інші Відділи жертвувати на ту ціль.

З радістю стверджуємо, що Відділи вже в січні ц. р. вплачували свої оплати за біжучий рік. Першими вирівняли свою належність — 37 Відділ ССА у Дітройті і 68 Відділ у Сиракюзах. Це є доказом їх правильної господарки і зрозуміння своїх взаємин із Централією.

Екзекутива ССА



Розпочинаємо в новому 1970 році перегляд новоприєднаних членок. Як звичайно — на першому місці найбільша Окружна Рада ССА у Філядельфії. Ще не всі її Відділи відгукнулись, хоч ми зарання вислали пригадку. Та коли зголошення прийдуть спізнено, то ще буде час їх восени помістити.

Подаємо також список членок 91 Відділу ССА, що ми ще не мали нагоди їх привітати. А тепер вітаємо всіх у нашій зорганізованій сім'ї!

11 ВІДДІЛ ССА, ТРЕНТОН:

Н. Желехівська
Ліда Лелека

20 ВІДДІЛ ССА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:

Марія Мазяр

43 ВІДДІЛ ССА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:

Надія Німилович
Н. Савка

44 ВІДДІЛ ССА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:

Ольга Войтюк
Ольга Пришибинська
Ольга Хортик

90 ВІДДІЛ ССА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:

Роксоляна Гіліцинська
Світляна Кордуба

91 ВІДДІЛ ССА, БЕТЛЕГЕМ:

Ірина Бачинська
Галя Бадуляк
Дарія Балазюк
Патриція Винницька
Анна Гарас
Марія Корчевий
Емілія Лаврик
Богданна Михайлів
Марія Попович
Христина Попович
Надія Цегельська
Ольга Цегельська
Лідія Яб

98 ВІДДІЛ ССА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:

Орися Пастушак

ЕКЗЕКУТИВА ССА

Замість квітів

В ПАМ'ЯТЬ Покійного д-ра Зиновія Лиська складаю 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя, а п-ні Євдокії Лисько висловлюю глибоке співчуття з приводу великої втрати, що її стрінула через смерть чоловіка

Наталя Микитка-Іванків
Лос Анджелес

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Володимирівни Чехівської складаю 5 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Тетяна Шкільна, Де Віт, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. д-ра Ярослава Пастернака складаю 5 дол. на Фонд кн. Ольги

Лідія Бурачинська
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу моєї дорогої вчительки бл. п. Марії Куріци-Хрептовської складаю 20 дол. на Фонд Мати й Дитина

Аза Садовська-Іванчук
Нортрідж

В ПАМ'ЯТЬ бл. п. Марії Маковської замовляю журнал для бабусі

Марія Фіглос, Денвер

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу магілу бл. п. Єлисавети Загайкевич складаємо 6 дол. на прес. фонд Н. Ж. і цією дорогою висловлюємо щире співчуття п-ні Дарії Генік-Березовській і родині.

Василини з Дітройту

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Станіслави Захаріїв складаємо 10 дол. на Фонд Бабусі.

Марта і Богдан Цимбалісті
Джемсбург, Н. Дж.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Станіслави Захаріїв складаю 15 дол. на Фонд Бабусі

Лідія Придаткевич
Овенсборо

В ПАМ'ЯТЬ наших незабутніх батьків бл. п. Івана і Ганни з Ракочих Тепенко складаємо 15 дол. на Фонд Допомоги жертвам землетрусу в Югославії

Юрій і Ірина Тепенки з дітьми
Філядельфія

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!



ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ділимося сумною вісткою з членством США, що 11. листопада 1969 р. відійшла у вічність довголітня членка нашого Відділу бл. п. **Олена Чехівська**. Походила з Поділля, де пройшло її дитинство і



Бл. п. Олена Чехівська
Late Olena Chyhyvska, member
of UNWLA Branch 20 in Philadelphia, Pa.

молодість у патріотичній священничій родині Січинських. Коли одружилась із відомим громадським діячем Володимиром Чехівським, проживала з ним в Одесі і Києві. Тут зустріла в 1917 р. українську національну революцію і включилась разом із чоловіком у державне будівництво. Після припинення збройних змагань подружжя присвятило всі свої сили відбудові української церкви. Володимир Чехівський очолював заходи мирян, а його дружина провадила працю Сестрицтва при Соборі св. Софії у Києві.

Змагаючи до знищення УАПЦ большевицька влада притягнула В. Чехівського до процесу Співки Визволення України у 1930 р., де йому видано суворий присуд. Його дружина залишилась самотньою з малою дитиною на руках. Проводила понуре життя репресованої, без постійної праці чи мешкання. Жила надією на поворот чоловіка, підтримуючи його листами й посилками. Врешті жажливий 1937 рік, знищив усяку надію, бо в'язнів перевезено в іншу тюрму і заборонолено листування.

У часі війни Олена Чехівська подалась разом з іншими у велику

Підсумки нашого ювілею

Вже в попередньому числі подали ми частину нових передплатниць, що їх приєднали нам пресові референтки, членки Управи та й наші прихильниці. Тепер продовжуємо цей список. Ми щиро вдячні тим усім, що в такій формі відзначили наше 25-ліття. Бо це найкраще признання журналові, коли він увіде в ще одну українську родину.

Приєднали передплатниць в останньому часі:

Марія Романів, Саскатун	1	Ольга Савчук, Кергонксон (89 В.)	3
Ніна Самокіш, Трентон (11 Відд.)	1	Олена Томоруг, Нью Гейвен (66 В.)	1
Євгенія Шпирка, Ірвінгтон (28 В.)	1	Татяна Тим'як, Рочелс	1
Миртл Слаби, Роял Парк (37 Відд.)	..2	Олена Турула, Шикаго (74 Відд.)	1
Марія Сваричевська, Лонг Айленд		Ярослава Зарицька, Бруклін (21)	1
Ситі	1	Ольга Жовнірович, Рочестер (47)	1

АДМІНІСТРАЦІЯ Н. Ж.

мандрівку. Проживаючи у Німеччи вона включилась у працю Об'єднання Українських Жінок, як касієрка Гол. Управи. Переїхавши до ЗСА стала на самому початку членкою нашого Відділу і допомагала в його праці. Своім авторитетом і тактом з'єднала собі прихильність усього членства, що подивляло й шанувало її. Вістка про її недугу і смерть потрясла всіх.

Під час панахиди 15. листопада промовляла пні д-р Наталія Пазуняк, секретарка СФУЖО і членка нашого Відділу, а від Відділу попросила її п-ні Софія Гарасимович, голова. На похорон у Православній Церкві св. Андрія прибуло багато членок, що провели її в останню дорогу на цвинтар у Бавнд Бруку. На поминках, що їх влаштувала родина Покійної, промовляла п-ні Олена Лотоцька, почесна голова США і п-ні Михайлина Чайковська, почесна голова нашого Відділу.

Вічна Їй Память!

Управа 20 Відділу
ім. Олени Теліги
у Філядельфії

ДІТРОЙТ, МИШ.

Ділимося сумною вісткою з членством США, що 8. листопада відійшла у вічність наша членка бл. п. **Анна Гадовська**. Походила з с. Микулинець, пов. Тернопіль, де народилась у 1894 р.

Полишила у глибокому смутку синів Михайла і Мирослава, чотири внуки і дальшу родину. Похорон відбувся 13. листопада 1969 р. при великій участі рідні і приятелів,

а між ними членок 5 Відділу США. На цвинтарі попросила Покійну наша членка п-ні Феся Сіділо.

Спи, дорога Союзяно, а пам'ять про Тебе нехай буде вічною.

Управа 5 Відділу США
ім. кн. Ольги



Бл. п. Анна Гадовська
Late Anna Gadowska, member of
UNWLA Branch 5 in Detroit,
Mich.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою, що з нашого Відділу відійшла у вічність наша довголітня членка бл. п. **Марія Середня**.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа 3 Відділу США

Замовляйте збірнички
ЗОЛОТЕ ПАВУТИННЯ
СРІБНА ЗІРКА

Впорядкувала М. Юркевич

— Ціна 50 ц. —

Замовляти в Централі США

НАШІ СВІТЛИЧКИ

Педагоге Виховна Референтура СУА

Іграшки у Світличках

Чується нераз зі сторони батьків, що мають дітей у дошкільному віці, що їх дитина не хоче ходити до української Світлички, бо вона не має притягаючої сили, головне коли йдеться про забавки.

Забавка — іграшка — це підстава, на якій є оперте все „навчання“ у Світличці і тому ми порушуємо ту проблему.

Чи напевно є тяжко засобити наші Світлички у добрі, модерні забавки, що дітей інтересують, а вчительці улегшують працю?

Вибір забавок, як і допоміжних матеріалів є великий. Ці забавки Educational Play Things є дещо дорожчі, та зате вони триваліші, а головне служать загальному розвитку дитини, виробляють заінтересування і концентрацію. Вони відзеркалюють правдиве, щоденне життя, розвивають у дитини заінтересування до науки, та помагають учительці ілюструвати програму. Їх можна придбати у крамницях School Supplies. Якщо йдеться про забавки, що уможливають зайняття на вільному воздусі, то їх можна придбати у Outside Playground Equipment.

У праці учительки конечні є потрібна співпраця і виробування батьків, що для тієї цілі повинні зорганізувати при Світличці Батьківський Комітет. Американські садочки це мають. Оплати за дитину у наших Світличках у порівнанні до американських є властиво жадні, хоч наші батьки заробляють так само. Потрібне виробування батьків, що малими оплатами всього покрити не можна. Імпрезі уладжувати дітьми, покривають часто недобір Світлички, тоді коли вони повинні бути зужиті на купно всього, що потрібне до Світлички. Очевидно, що Світличка повинна бути зорганізована і так проваджена, щоб дитина чекала дня коли піде туди. Та до того потрібно не тільки знання психіки дитини, любови, та доброго під-

ходу у вчительки, але також жертовности і співпраці батьків для добра своєї рідної дитини. Л.П.

Куток учительки

Продовжуємо цей poradnik, призначений для провду наших Світличок. Прохаємо надсилати питання з тієї ділянки.

При якій кількості дітей найдогідніше переводити програму?

У Світличці, щоб мала успіх, повинно бути не менше як 15 дітей, а не більше як 25.

Замала кількість дітей обнижує цінкавість дітей під час зайнять, тому що не можна тоді переводити різнородних гуртових гор, що діти дуже люблять. При малій кількості дітей тяжко є приготувати будь-яку імпрезу з ними. Звичайно не всі діти є одного віку й не всі однаково розвинені, а це теж роздрібнює групу, й учителька мимоволі стає тільки доглядачкою та опікункою (бейбі сітерем).

При великій кількості дітей, понад 25, тяжко є втримати відповідну дисципліну й учителька має замало часу, щоб посвятитись кожній дитині індивідуально, що є конечне для дітей у тому віці. Кожна дитина потребує індивідуальної уваги вчительки, яка при відповідній кількості часу зможе слідувати за її фізичним і духовим розвитком і в міру потреби зможе їй послужити своєю допомогою.

Чи добре є приймати дітей нижче трьох років?

Якщо дитина фізично й умово добре розвинена, а любить перебувати в гурті дітей, можна її цілком сміло провадити до Світлички. Вона звичайно знаменито себе почуває при всіх грах і забавах, цілком добре вчиться разом із усіми дітьми віршів, слухає казок, співає пісеньок і чудово включається в гутірку. Тільки в тому випадку вчителька мусить бути дуже уважною до тих наймолодших, усе бачити й чути, що вони учительці хочуть сказати і бути терпе-

ливою у вислухуванні дитячих проблем, радощів, жалів та ініціативних думок. Це є конечне для дитини, щоб вона почувала себе щасливою й задоволеною.

Якщо ціла група виконує якесь складніше завдання, тоді ці найменші бавляться відповідними до їхнього віку грами й забавками. Треба тільки час до часу звертати увагу на їхню мову й поведінку.

А. Смеречинська

ВИХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ СУА

Програма Конференції складається з двох частин. Перша частина присвячена дошкільному вихованню. В тій частині буде висвітлений фільм із праці Світлички СУА у Воррен, Миш, що її веде п-ні Мірося Бараник, буде введена казка „Рукавичка“ театром ляльок у Дітройті, а крім того доповідь „Методика праці у Світличці з іграшками“ п-ні Ірини Тарнавської, получена з поясненнями виставки іграшок. Друга частина присвячена питанням підлітків. Панель „Підлітки — сучасна проблема батьків і громади“ з участю виховних працівниць 3-ох Округ, модератор д-р Валентина Савчук. У часі Конференції є запланована виставка книжок ОПДЛ для дошкільля і шкільної молоді.

Подібну Конференцію переведено восени минулого року заходами 3-ох Округ СУА в Ньюарку. Вона була вдала під кожним оглядом, про що ми інформували на сторінці „Наші Світлички“. Віримо, що й та запланована в Дітройті на 21. лютого 1970 р., буде успішною та поживавить виховну дію Округу Дітройту.

ЛЕКЦІЇ З ОБРАЗКАМИ

У дошкільному вихованні широко впроваджують тепер ілюстрацію, як цінний, посібник. Кожна програма, навіть віршик чи пісня користується тепер образком для кращого пізнання і закріплення теми. В тій цілі Виховна Референтура СУА придбала ряд ілюстрацій, спеціально виданих для дитячих садків. У наших Дитячих Світличках підбирають до того український текст.

Першу лекцію з образками опрацювала для наших Світличок п-ні Анастасія Смеречинська, вчителька Світлички 47 Відділу СУА в Рочестері.

Три громадській роботі

Проминув час Річних Зборів по наших Відділах і до нашого журналу напливають звіти. Ми дуже раді вмістити якнайбільшу кількість їх. Не маючи змоги збільшити об'єму журналу, прохаємо пресових референток прийняти впроваджену в нас схему звітування і подавати тільки стислі факти. Цим уможливите скоріше видрукування звіту.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Літ. Вечір Х. Конкурсу СФУЖО

Гурток Книголюбів при Окр. Раді СУА і 20 Відділ СУА ім. Олени Теліги погодилися влаштувати такий Вечір, як традиційну осінню імпрезу Філядельфії. Дня 30. листопада 1969 р., публіка зійшлася численно в залі Дому Молоді. Вечір відкрила у відсутності голови Гуртка Книголюбів п-ні Марії Харини — п-ні Володимира Ценко, культ.-освітня референтка 20 Відділу СУА. Вона пригадала значення Літ. Конкурсу СФУЖО, що оце вже десятий раз представляє публіці вислід свого змагання.

Провід Вечора перебрала п-ні Лідія Бурачинська, редакторка Н. Життя і член Комітету Літ. Нагороди СФУЖО. Вона з'ясувала почин Марусі Бек з-перед 10 років, що вже закріпився численними новими іменами і творами в нашій літературі. Фундаторка Конкурсу в цьому році продовжила його на нових 5 років. Тому цікаво буде нам розглянути вислід останнього Конкурсу першої декади. Окрім того ведуча вказала на новину цього Вечора — виставку книжок. Її влаштувала письменниця Ярослава Острук, членка Гуртка Книголюбів. Виставка подає недавно видані книжки жіночого пера, а на окремому столі примірки, виставлені на продаж.

Слідувала доповідь письменниці Лесі Храпливої на тему Х. Літ. Конкурсу СФУЖО. Найперше подала характеристику етюду, що був предметом того Конкурсу. Як член Жюрі, дала оцінку всім нагородженим і відзначеним творами. Нав'язала до фільму Бергмана „Тайни жінок“, що змальовує різні переживання. Тут вони теж нанизані з різних точок погляду і середовищ. Та найбільш прикметне

для них — ота жіночість, що пробирається в тематиці, підході й способі опису.

Невеличка музична вставка впровадила слухачів у піднесений настрій. Молода співачка Іванна Бульба відспівала при супроводі своєї матері дві пісні композитора Ігора Шамо „Зачарована ріка“ й „Не шуми, калино“. Цікаво було прослухати ці нові для нас пісні у гарному виконанні.

З черги відчитано нагороджені й відзначені етюди. П-на Христя Білинська, студентка Пенсильванського університету, вміло відчитала Марти Чиж „Дівчур“, Тетяни Гринюк „Одарка“ і Ніни Михалевич „Субота“. П-на Дора Варвара, сеньйорка сер. школи, відчитала Ольги Литвин „Гори“ й Анни Максимович „Материнство“. Етюд Марії Струтинської „Відхід“, побудований у формі діалогу, відчитали удвох — Дора Варвара й Юра Пазуняк.

Черговою музичною точкою був виступ Пластового Гуртка „Незабудьки“ в складі — Марійка Борисюк, Дарка Корженьовська, Уляна Кулиняк, Ліда Лукіянович, Роксоляна Новосад, Міра Одежинська, Ростя Одежинська, Христя Романів, Аніта Федак, Мотря Чорнобиль і Галя Мазурок. Вони відспівали кілька пісень, за що присутні винагородили їх рясними оплесками.

На кінці промовила п-ні Олена Лотоцька, голова СФУЖО. Їй припав почесний обов'язок вручити нагороду письменниці Марії Струтинській, яка оце вперше взяла участь у Літ. Конкурсі СФУЖО. Також привітала з відзначенням молоду поетку Анну Максимович, яка дебютувала цим етюдом.

Від 20 Відділу СУА — у відсутності голови п-ні Софії Герасимович — закрила Вечір п-ні Володимира Ценко, вручаючи обом письменницям китиці троянд.

Присутня

Нарада Культ.-Освітньої Комісії СУА

Дня 16. листопада 1969 р. відкрила нараду Культ.-Освітньої Комісії СУА п-ні Наталія Лопатинська, голова Окр. Ради СУА. Вона запросила до слова п-ні Наталію Чапленко, культ.-освіт-

ню референтку Гол. Управи. Присутні почули, що це чергова нарада Комісії, яку щороку восени влаштовує Окр. Рада СУА у Філядельфії. Цьогорічною темою її є обрядове печиво. До опрацювання її Комісія запросила п-ні Ірину Кашубинську, госп. референтку Гол. Управи. Та доповідь є доповнена виставкою весільного печива.

П-ні Ірина Кашубинська вказала на те, що старовинні обряди пов'язані з жертвою Богів, а її приносили з тварин або рослин. Зрозуміло, що жертва з рослинних плодів переминаясь із часом у печиво. Доповідниця поділила його на обрядове (коли з ним пов'язана якась дія) або традиційне (коли впродовж довшого часу вживають його при якійсь нагоді).

З черги п-ні Кашубинська перейшла всі роди печива, а саме — зимового, весняного, літнього й осіннього циклю (календарне) та весільне й похоронне (обрядове). Виявляється, що маємо багато родів його. Тепер настав час пізнати його призначення та вибрати з нього те, що в теперішньому часі можна приміняти. Організоване жіноцтво повинно це опрацювати й видати окремою книжкою вказівок і присисів.

Слідував виступ п-ні Марії Білецької з Вайнленду, Н. Дж. На запрошення Культ.-Освітньої Комісії вона зладила весільне печиво так як його пекли в околиці Опішнського району на Полтавщині. З цього печива влаштовано тут же виставку. На столі, застеленому скатертиною, пишались чудовий подовгуватий коровай, дивень, перепієць і шишки. Другий дивень дещо іншого формату зладила на прохання Комісії п-ні Ніна Карпинич із Філядельфії. Обидві пані, а передусім п-ні Білецька, пояснили звичаї, пов'язані з весільним печивом та спосіб його виконання.

Присутні ставили ще численні запити. Деякі пригадували собі назви й форми обрядового печива зі свого села і це доповідниця пильно нотувала. Всі були згодні з тим, що цю спадщину повинні ми пильно вивчати й обряди продовжувати.

Виявилось, що п-ні М. Білецька уже відома зі свого обрядового печива. Її вироби вже були виставлені на виставках у Нью Йорку та ввійшли в книжку „Весільне печиво“ різних народів, що вийшла англійською мовою. Завдяки її вмінню там репрезентоване також українське весільне

печиво. Чудова паска її печива зберігається в Музею церкви-пам'ятника в Бавнд Бруку. А тепер виставлене печиво її роботи буде приміщене в Музею Нар. Творчости в Нью Йорку.

Пізно ввечері закінчилась нарада. Тема її й виставка будуть ще раз розглянені дня 8. березня 1970 р. на нараді Культ.-Освітн. Комісії, влаштованій заходами Окр. Ради СУА в Нью Йорку.

Присутня

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ювілей Окружної Ради

Окружна Рада СУА у Філядельфії була заснована в 1938 р. Отже вже проминули 30-ті роковини її заснування. Та все ж Управа змагала до відзначення цієї дати хоч би скромним внутрішнім святом. До того причинилося ще бажання вшанувати почесну голову цієї установи — п-ні Анну Сивуляк, що вже 40 літ трудиться на народній ниві.

Свято відбулося 15. грудня 1969 р. в Домі СУА. Його влаштували у формі скромної вечери, яку підготували членки Управи Окр. Ради. Коли присутні засіли за накриті столи, свято відкрила молитвою п-ні Наталія Лопатинська, голова. Вона з'ясувала цей намір Управи і поклікала до слова п-ні Осипу Грабовенську, голову Контр. Комісії. У короткій промові доповідниці подала дані про заснування і перебіг праці Окр. Ради за 30 літ. Присутні почули про те, що поштовхом до об'єднання місцевих Відділів СУА було розв'язання Союзу Українок у Львові. Для протестаційної акції Відділи об'єдналися і залишились у цьому об'єднанні й на даліше. Впродовж 30 літ пророблено багато праці й приєднано багато Відділів так, що Окружна Рада СУА у Філядельфії є тепер найбільшою на терені ЗСА.

З черги промовила як друга бесідниці, п-ні Лідія Бурачинська, місто-голова Гол. Управи СУА. Вона присвятила свою увагу співосновниці Окр. Ради й теперішній почесній голові п-ні Анні Сивуляк. Ця громадська діячка походить із Ярославщини і прибула у молоденькому віці 13 років до Америки. Приїхала під опікою своєї хресної матері в надії, що зможе тут придбати освіту. Та хоч формально не могла тут студіювати, проте тутешнє життя стало для неї найкращим вишколом. Незабаром вона оснувала родину одружившись із Михайлом Сивуляком. Господь Бог по-

благословив подружжя трьома дітьми. Працювала разом із чоловіком у підприємстві, виховувала дітей і стала зразковою членкою своєї громади. Не було українського почину у Філядельфії, до якого вона не приклала б рук. А найбільший вклад праці вложила в Союз Українок Америки. Як співосновниці 41 Відділу СУА, а потім членки Управи 42 Відділу СУА, вона допомогла розбудувати ці Відділи, а вкінці співдіяла при заснуванні Окр. Ради.

Дальша праця Окр. Ради СУА пробігла при її співучасті та під її про-



П-ні Анна Сивуляк

Mrs. Anna Sywulak, Honorary President of UNWLA Regional Council in Philadelphia was honored at the 40th anniversary of her civic work.

водом. Це були — акція допомоги скитальцям в Європі, пізніше переселення вдів, збірні виступи на терені Інтернаціонального Інституту, вшанування пам'яті 500 і Свято Жінки-Героїні та багато інших починів. При цьому п-ні Анна Сивуляк була також членом Гол. Управи СУА, де сповняла довгі літа функцію касієрки.

При цій невтомній фаховій і громадській праці п-во Сивуляки виховали своїх дітей на свідомих українців. Старша дочка п-ні Олена Стрейт була основницею й головою молодечого 52 Відділу СУА, а молодша дочка п-ні Емілія Бохей донедавна очолювала той Відділ. Син п. Лев Сивуляк є активний у громадських організаціях Філядельфії.

Коли знеможена роками п-ні Анна Сивуляк відійшла від проводу Окр. Ради, вдячний Окружний З'їзд обрав її почесною головою. Та почесна голова брала даліше участь у завданнях Окр. Ради, виконуючи всяку, не

раз невдячну роботу. В 1968 р. XV. Конвенція СУА настільки оцінила її відданість і заслуги для нашої організації, що її обрано почесною членкою організації СУА.

На закінчення цієї характеристики п-ні Осипа Грабовенська пристібноула почесній голові золоту шпильку з написом „Анні Сивуляк у 40-ліття громадської праці“. Це був подарунок від Окр. Ради, уфундований силами всіх Відділів СУА.

Даліше п-ні Н. Лопатинська поклікала до слова представниць Відділів, які висловлювали ювілятці свої побажання. В них було багато сердечного почуття, на яке собі ювілятка заслужила. На кінці вона зворушено відповіла. У своїй праці вона не бачила ніяких заслуг і не могла б нічого досягнути, коли б не мала відданих співробітниць, надхненних тією самою думкою — служіння своїй організації. Розбудова цієї організації та її успіхи — це для неї найкраща нагорода. А золота шпилька буде для неї дорогою пам'яткою пройденого громадського шляху.

Відспіванням „многая літа“ закінчилась ця мила ювілейна імпреза.

Присутня

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Конференція Пресових Референток

У понеділок, 1. грудня 1969 р., як було заповіджено, відбулась Конференція Пресових Референток Відділів СУА в Народньому Домі. Заступлених було 6 Відділів, інші референтки не могли прибути через дощеву погоду, як рівнож через далеку відаль.

Конференцію відкрила й привітала присутніх п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради. В своїм короткім слові пояснила ціль таких зустрічей пресових референток. П-ні Марія Демидчук, пресова референтка Окр. Ради, з'ясувала значення преси, особливо для нас, українців, бо ми не послугуємось радієм чи телевізією, як це робить американський світ. П-ні Наталія Чапленко, член Ред. Колегії „Нашого Життя“, поділилась із присутніми своїм досвідом, особливо щодо писання дописів із діяльності Відділів СУА, зазначуючи, що дописи повинні бути недовгі з огляду на брак місця в журналі. Також пояснила справу, чому наш журнал часто виходить з опізненням.

На кінець розвинулась ширша дискусія, в якій забирали слово всі при-

ПОДЯКА

Маю велику шану подякувати Екзекутиві СУА, Окружній Раді СУА, а зокрема її голові п-ні Наталії Лопатинській, за таку гарну несподіванку, що її приладжено для мене з нагоди ювілею Окружної Ради СУА і сполучений із тим ювілей моєї громадської праці, моїх уродин і іменин. Це була для мене дуже зворушлива хвилина. Відчуваю, що я не зробила нічого більше, як те, до чого зобов'язалась була, ступаючи на громадський шлях. Крім того мушу сказати, що праця для свого народу не була для мене ніяким тягарем, лиш великою приємністю. Бо через ту працю я мала нагоду придбати приятелів, не лиш між українцями, але й між чужинцями.

Отже ще раз щиро дякую моїм співпрацівницям та бажаю їм у новому 1970 році всього добра! А всіх молодших благаю, щоб увійшли в наші ряди до дальшої праці для народу, бо це дасть їм велике задоволення.

Анна Сивуляк

сутні. Ціла Конференція була повчальною, особливо для тих наших пресових референток, що ставлять перші кроки в цій ділянці. Було б побажанням, щоб такі пресові конференції відбувались частіше, бо тоді було б менше непорозумінь між пресовими референтками і редакціями наших часописів чи журналів.

Марія Демидчук
пресова референтка
Окр. Ради

Річні збори 1 Відділу СУА

Дата: 28. грудня 1969.

Збори відкрила п-ні Н. Хоманчук.

Президія: п-ні М. Лозинська — голова, п-ні К. Пелешок — почесна голова, п-ні Куровицька — член, п-ні М. Михайлів — секретарка.

Протокол попередніх зборів відчитала секретарка п-ні М. Михайлів.

Звітували: п-ні С. Хоманчук — голова, п-ні О. Сливка — заступниця, п-ні Л. Гой — рек. секретарка, п-ні Е. Гринів за коресп. секретарку, п-ні С. Гуменюк — скарбник; референтки: п-ні Г. Дармограй — організаційна, п-ні М. Баран — культ.-освітня, п-ні М. Андрушків — виховна, п-ні М. Мотиль — сусп. опіки, п-ні М. Михайлів — пресова, п-ні І. Біскуп — імпрезова, п-ні Р. і Е. Криль — господарські, п-ні Л. Гой — мистецька.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Приєднано 5 членок. Впроваджено картотеку, за старанням п-ні О. Сливки зорганізовано молодечий Відділ СУА ч. 104, який нараховує 25 членок. У склад орг. референтури входили пп.: Г. Дармограй, А. Сливка, М. Книш і Самушак.

б) Культ.-освітня: Улаштовано Великодній Базар, Свято кн. Ольги Матері, Вечір поезії і прози жіночої творчості в рр. 1965—1968. Виготовлено реферат „Жінка, як суспільний діяч в українській історії“.

в) Виховна: Підготовлено дітей до коляди, до Свята кн. Ольги Матері та на Вечір поезії і прози. Відділ опікується двома Світличками: в Асторії та в Озон Парку. Обидві Світлички веде п-ні М. Михайлів. Світличка в Асторії начисляє 19 дітей, а в Озон Парку 8 дітей. Улаштовано День св. Миколая та Свят-Вечір.

г) Сусп. опіки: Вислано сім пачок українським воякам до В'єтнаму, дві пачки до Польщі. Відділ оплатив одномісячний побут дитини на Пластовій Оселі в сумі 95 дол. Відвідувано хворих по шпиталях.

г) Імпрезова: Зорганізовано і підготовлено співочий гурток 1-го Відділу в складі пп.: Андрушків, Папуга, Баран, Шуль і Л. Гой.

д) Пресова: Поміщувано статті й дописи до Нашого Життя. Референтка взяла участь у пресовій конференції Окр. Ради Нью Йорк.

е) Господарська: Переведено Коляду, розпродано квитки на Вишивані Вечерниці на суму 288 дол. Підготовлено прийняття на трьох імпрезах та перекуски на сходах.

В імені Контр. Комісії голова п-ні Головей ствердила, що книги ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, який прийнято.

Нова Управа: п-ні Н. Хоманчук — голова, п-ні О. Сливка — заступниця, п-ні Л. Гой — рек. секретарка, п-ні Е. Гринів — кор. секретарка, п-ні С. Гуменюк — скарбник. Референтки: п-ні Г. Дармограй — організаційна, п-ні М. Баран — культ.-освітня, п-ні І. Біскуп — імпрезова, п-ні Е. Вацик — виховна, п-ні М. Шуль — сусп. опіки, п-ні М. Михайлів — пресова, п-ні Р. і Е. Криль — господарські.

Контрольна Комісія: п-ні М. Головей — голова, пп. Лешко, Рудик, Нагірна й Книш — члени.

Марія Михайлів
пресова референтка

БІНГЕМТОН, Н. Й.

Загальні збори 9 Відділу СУА

Дата: 7. грудня 1969.

Збори відкрила голова Відділу п-ні П. Систанюк та привітала голову Окр. Ради з Ютики п-ні М. Когутяк.

Президія: п-ні М. Когутяк — голова, п-ні С. Евчук — секретар.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні М. Кокорудз.

Звітувала за діяльність Відділу п-ні М. Притула.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 18 членок, відбуто 11 засідань.

б) Культ.-освітня: Улаштовано Свято Героїнь. Відділ взяв участь у Фестивалі в Сівік Сентер, де влаштовано показ вишивок, різьби та переведено продаж печива.

в) Сусп. опіка: Відвідувано хворих по шпиталях. Відділ передплачує Наше Життя для бабусі, жертвував на фонд „Мати й Дитина“, на церкву, на Музей, на пресовий фонд. Переведено збірку на Фонд Наглої Потреби.

г) Господарська: Улаштовано три продажі печива і Чайний Вечір.

В імені Контр. Комісії звітувала п-ні М. Кокорудз. Вона ствердила, що всі книги ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії.

Нова Управа: п-ні С. Жизьномирська — голова, п-ні О. Войтів — заступниця, п-ні С. Евчук — секретар, п-ні М. Кокорудз — коресп. секретарка, п-ні М. Притула — культ.-освітня реф..

Контр. Комісія: п-ні І. Івановько — голова, пп. С. Петрочук і А. Добрянська — члени.

Стефанія Евчук, секр.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Святочні сходи 16 Відділу СУА

Дня 22. листопада 1969 р. відбулись у нашому Відділі святочні сходи в честь Івана Котляревського з нагоди 200-ліття його народин. Їх відкрила голова п-ні М. Петришак молитвою СУА і відчитала доповідь про життя і творчість першого співця української літературної мови і творця невмирущої „Енеїди“, „Наталки Полтавки“, „Москаля-Чарівника“ й інших творів.

У дальшому бігу святочних сходи проф. В. Пакуляк детально розглянув життя поета. На бажання присутніх відчитав уривки з „Енеїди“. Відкрито дискусію і члени ставили численні

запити, на які одержували обширні відповіді.

Після закінчення святочної частини приступлено до біжучих справ. Започатковано збірку на Акцію Наглої Потреби, а далі листи роздано членкам. Повідомлено членство про смерть нашої бабусі бл. п. Ніни Григоренко, на місце якої ввійшла нова старша самітня жінка в Німеччині. Постановлено — як щороку — піти з колядою.

Сходини закінчено гутіркою при чайку.

Ольга Таратула, секр.

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Святчна Зустріч 17 Відділу СУА

З нагоди закінчення річної праці та вибору Управи 17 Відділу СУА ім. Олени Теліги на 1970 рік, відбувся святочний полуденок 6-го листопада 1969 року в Колюмбус Хотелі, у середмісті Маямі. На полуденок прибула численна публіка, що складалась із членок Відділу, представниць інших організацій та гостей.

Вже при вході та на коридорах зустрілись давніші та нові членки Відділу, що вітали і обмінювались новинками, а при вході на залу стрічала всіх ділова, гостинна й мила голова Відділу п-ні Л. Візняк.

Вона відкрила наше скромне свято та привітала членок і гостей та провела молитву перед спожиттям Божих дарів. Під час полуденку, що проходив у дружній атмосфері, голова представила всіх членок нової Управи Відділу та попросила до слова. Голос забирали пані: Подубинська, Ракуш, Микитка, Наконечна, Пусило, Павлова, Богданович та інші.

Членки в своїх коротеньких промовах старались поділитися враженнями з праці Відділу в минулому році: відзначити успіхи й недоліки та подавали поради для покращання праці Відділу в майбутньому.

Свято закінчено відспіванням гимну СУА.

Ірина Ракуш, секретарка

ШИКАГО, ІЛЛ.

Відзначення 20-річчя 22 Відділу СУА

З приїздом нової еміграції, зокрема в 1949 р., позначилось оживлення в житті українців по цейбіч океану, в нових країнах поселення. Основано багато нових організацій і установ, які в цьому, 1969 році, відзначали

своє 20-річчя. До таких організацій належить 22 Відділ СУА в Шикаго. На протязі 20 років він проявив успішну діяльність, підсумки якої відзначено ювілейними святкуваннями, що відбулися в неділю, 23. листопада 1969 р.

Того ж дня були відправлені Служби Божі в наміренні членок у катедрі св. О. Николая, в парохії св. Володимира й Ольги, в парохії св. Йосифа та в православному соборі св. Володимира.

В Ювілейному Бенкеті, що відбувся в год. 5-тій по полудні, приймало участь понад 200 учасниць(-ків), не тільки членки з родинами, але також членки інших Відділів СУА. Організації й установи, з якими співпрацює 22 Відділ СУА, були заступлені своїми представниками, між якими була голова Централі Об'єднання Жінок ОЧСУ п-ні Уляна Целевич, голова 9-го дистрикту Іллінойської Федерації Жіночих Клубів п-ні Огаста Дженсен. Окружну Раду СУА заступала п-ні Оріса Гарасовська. Перед вечорою приявні о. П. Джулинський і о. П. Леськів провели молитву і поблагословили трапезу. По вечері голова п-ні Марія Семків виголосила святкове слово. Вона схарактеризувала діяльність Відділу на тлі загальногромадської праці української громади в Шикаго. Від Окр. Ради СУА промовляла п-ні Шандра, вітаючи з 20-річчям наш найбільший Відділ СУА в Шикаго. Багато місцевих організацій і установ передали від себе письмові привіти.

Головною гостею ювілейних святкувань була голова Централі інж. Стефанія Пушкар. Достойна Гостя виголосила під час бенкету обширну промову. В ній з'ясувала головні основи діяльності СУА та його почини, не тільки в рамках власної організації, але й у різних ділянках загальногромадсько-суспільного, політичного і церковно-релігійного життя. Зокрема наголосила ініціативу українського жіноцтва на форумі СКВУ, УККА і в загально-національному русі за Синод і Патріярхат Української Католицької Церкви. Про живучість СУА свідчать ювілейні святкування заавансованих Відділів, як 20-річчя 22 Відділу СУА та хрестини новостворюваних Відділів. Голова Централі зараховує 22 Відділ до найбільш активних, із розвиненою всебічною діяльністю, виповнюючи всі програмні ділянки праці СУА.

ДОПОМОГА ДЛЯ ЮГОСЛАВІЇ

Вістка про землетрус, що постиг наше поселення в Боснії, пройняла членство СУА охотою допомоги. Коли в нашій пресі появилися адреси пошкоджених сіл, Відділи СУА розгорнули висилкову акцію. Пішли в першу чергу пакунки з уживаним одягом. Їх вислали найскорше — 43 Відділ у Філядельфії (15 пакунків), 64 Відділ у Нью Йорку (4 пакунки), 33 Відділ у Клівленді (8 пакунків), Окр. Рада СУА в Дітройті (6 пакунків).

Збираючи вживаний одяг, Відділи СУА прохають жертвувати передусім особове й постільне білля, якого потерпілим зовсім бракує. Також бажано висилати дитячі речі.

Наші громадські чинники влаштовують тепер збірні пункти для збирання вживаного одягу в різних місцевостях. Це дасть змогу висилати речі по зниженій ціні або зовсім безплатно.

ПЕРША ПОЖЕРТВА ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ

33 Відділ СУА ім. Лесі Українки в Клівленді надіслав першу пожертву для потерпілих від землетрусу у Боснії в сумі 100 дол. Це гарний доказ готовності і громадської дисципліни. Закликаємо й інші Відділи до жертв на ту ціль, які повинні йти через Централю СУА.

Під час бенкету відзначено піонерок і довголітніх членок 22 Відділу СУА. Товстмастер бенкету проголосувала імена поодиноких піонерок, голова Відділу п-ні Семків декорувала їх китицею квітів, а голова Централі п-ні Пушкар складала побажання кожній із них зокрема. Відзначено членок: Ліна Басюк, Лідія Белей, Марія Ванджура, Анна Васильовська, Марія Голуб, Надія Дзидзан, Оксана Добрянська, Анна Древницька, Ольга Заброська, Сальомея Кавка, Зеновія Левицька, Ангеліна Майка, Ольга Мартинюк, Анна Матійців, Юлія Назаревич, Софія Несторович, Поготовко-Гуня, Анна Прокопів, Меланія Семків, Софія Сокологорська, Ірина Стецишин, Анізія Струц, Анастазія Хариш, бл. п. Марія Хрептовська (померла 21. грудня 1969 р.), Осипа Цитвинська, Олена Чуба.

Мистецька частина бенкету мала справжній камерний характер. Програму започаткувала п-ні Ляриса Ла-

ПОДЯКА

86 Відділ СУА ім. Олени Теліги складає п-ні Софії Олесницькій у Нью-арку щирю подяку за щедрий дар 10 річників журналу Наше Життя і з тієї нагоди пересилає 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Марія Полянська, голова
Лариса Пенцак, секретарка

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ ДІВЧАТОК

Першим і донедавна єдиним опікуном української дівчинки-учениці в Бразилії був 33 Відділ ім. Лесі Українки в Клівленді. Вже третій рік посилає одноразово суму 150 дол. на ту ціль. Його підопічною є учениця Тереса Шишчук, яка вчиться в Інституті св. Ольги в Прудентополі, Бразилія.

Повну стипендію для дівчинки зголосив 101 Відділ СУА в Шикаго. Це перший молодечий Відділ, що виявив охоту заопікуватись здібною дівчиною і дати їй фаховий вишкіл. Стипендія виносить 15 дол. місячно.

пичак фортепіановим сольом „Дві поеми“ Косенка. Баритон д-р Іван Рудавський при фортепіановому супроводі д-ра Володимира Кассараби виконав дві настроєві пісні „Два кольори“ і „Черемшина“. П-ні Уляна Терлецька відчитала сатиру свого пера „Спинись, хвилюно“. Тріо студенток „Троянди“ — Ірена Форович, Гануся Мришук і Марія Чичула — відспівали „Не шуми, калинонько“ та „Зоря моя вечірняя“. Виконання дуже добірної програми було на високому мистецькому і музичному рівні.

Учасники бенкету, доцінюючи вагу і значення Музею Народної Творчости СУА в Нью Йорку, склали свої пожертви в сумі 225 дол. на цілі Музею. Управа 22 Відділу СУА з нагоди свого 20-річчя, крім звичайних пожертв на харитативні та суспільні цілі, призначила ще додатково 100 дол. на Собор св. Софії в Римі.

Для відзначення свого 20-річчя, 22 Відділ СУА видав Ювілейну Книгу. В книзі надруковано звітovu статтю про діяльність Відділу пера секретарки п-ні Ірини О. Дурбак п. н. „Двадцять років раці“. Окремо вшановано членок, що відійшли у вічність. Між привітани на першому місці надруковано привіт Почесної Голови СУА і голови СФУЖО п-ні Олени Лотоцької та привіт голови Централі СУА п-ні Стефанії Пушкар. Книга ілюстро-

вана вибраними світлинами з діяльності Відділу. Обкладинку книги оформлено мистецьким орнаментом мисткині Оксани Мошинської. Появу книги уможливили платні привіти й оголошення приватних осіб, професіоналістів, підприємців, організацій і установ.

З вірою у майбутнє 22 Відділ СУА почав третю декаду своєї праці. Боже, допоможи!

Любомира Денисюк
пресова референтка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні збори 42 Відділу СУА

Дата: 4. січня 1970.

Збори відкрила голова п-ні Марія Пащук молитвою.

Президія: п-ні Олена Лотоцька, голова, п-ні Л. Бурачинська, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала секретарка п-ні Анна Сивуляк.

Звіти Управи зложили — п-ні Марія Пащук, голова, і п-ні Анна Сивуляк, секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 36 членок, але з огляду на старший їх вік на місячні збори приходять небагато. В цьому році відійшли у вічність дві членки — бл. п. Розалія Чижевська і бл. п. Розалія Потучко.

б) Імпрезова: Відділ улаштував дві гарні імпрези. Це були іменини п-ні Олени Лотоцької у червні й іменини п-ні Марії Пащук у вересні 1969 р. Це були товариські зустрічі, в яких, особливо в першій, взяли участь представниці цілої Округи. Окрім того Відділ улаштував одне бінго. Допомагав у Фестивалі Інтернац. Інституту й брав участь в імпрезах Окр. Ради.

в) Сусп. Опіки: Членки взяли участь у похоронах померлих членок і спом'янули їх у Богослужбах. Зложили 23 дол. на Акцію Наглої Допомоги.

г) Пресова: Появились три дописи в Н. Ж. Відділ пожертвував 25 дол. на ювілейний пресовий фонд.

г) Господарська: Кожного разу на ширших сходинах була подана перекуска, а з нагоди іменин були подані обіди.

д) Фінансова: Відділ мав 196 дол. приходу і 291 дол. розходу.

Нова Управа: Як признання для праці уступаючої Управи постановлено вибрати її поновно.

Збори закінчено смачною перекус-

кою, під час якої вшановано ювілей громадської праці п-ні Анни Сивуляк, яка є довголітньою секретаркою Відділу.

Присутня

Річні Збори 43 Відділу СУА

ім. Олени Пчілки

Дата: 9. грудня 1969 р.

Збори відкрила п-ні Ольга Ковальчук, голова, молитвою.

Президія: п-ні Лідія Бурачинська, голова, п-ні Наталія Лопатинська, член, п-ні Марія Данилів, секретарка.

Протокол із минулорічних зборів провірила комісія у складі пп. А. Жилавої, Н. Перфецької і А. Сухої.

Звіти Управи зложили — п-ні О. Ковальчук, голова, п-ні Анна Богачевська, секретарка, п-ні Марія Євсєвська, касієрка, і референтки — п-ні Наталія Перфецька організаційна, п-ні Ірина Райнер культ.-освітня, п-ні Люда Чайковська імпрезова, п-ні Анна Максимович, пресова, п-ні Софія Рудавська, господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 110 членок. У звітному році відбуто 8 засідань Управи і 9 ширших сходин. Відділ співпрацював з Окр. Радою та місцевими Відділами СУА, є членом УККА і ЗУАДКомітету. Про сходини членів повідомляють кожного разу районові, яких є 10.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Були влаштовані святочні сходини з нагоди Різдва, в честь Т. Шевченка та української матері. На інших сходинах були виголошені доповіді членок або запрошених гостей. Влаштовано три авторські вечори: 1. д-ра Володимира Галана з нагоди появи його книжки „Батерія смерті“; 2. письменниці Ярослави Острук з нагоди появи її книжки „Те, що роз'єднує“; 3. письменниці Марії Кузьмович-Головінської, яка є членкою 48 Відділу СУА. Ці авторські вечори стягнули багато слухачів і мали великий успіх. Влаштовано весняний пікнік у городі членки п-ні Марії Татарської. Це вже вдруге відбулась ця мила зустріч серед природи для нашого членства й їхніх родин.

в) Виховна: Світличка Відділу входить у десятий рік існування. В діловому році було вписаних 33 дітей. Світличку ведуть дві вчительки — пп. Марія Синейко і Мирослава Бойчук. Якийсь час заступала одну з учительок п-ні Марія Касіян. Світличка влаштувала такі імпрези: „Діти Шев-



Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬДРУГИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ДРУГЕ

XXIII КОНГРЕС МІЖНАР. ЖІН. СОЮЗУ

В днях від 9—16. вересня ц.р. в Кінігштайні, Зах. Німеччина, відбудеться 23 Конгрес Міжнар. Жіночого Союзу. Господарями Конгресу будуть дві жіночі організації Зах. Німеччини Дойчер Фрауенрінг і Дойчер Статсбюргерінен Фербанд.

Міжнар. Жін. Союз засновано у 1904 р. і перший конгрес відбувся в Берліні. Він постав для боротьби за рівноправність жінок, поширюючи свою діяльність на виборення прав жінки в громадському, політичному, професійному та суспільному житті. Тепер МЖСоюз поставив своїм завданням оборону прав людини взагалі. Членство в МЖСоюзі об'єднує 55 жіночих організацій із 42 держав. Жіночі організації комуністичних країн з огляду на їх повну залежність від тоталітарного режиму, згідно із статутом Союзу не можуть бути його членами. Конгреси відбуваються що три роки в інших країнах, а навіть на різних континентах. Кожний конгрес проходить під іншим кличем, в останньому часі відповідником клича є клич року Об'єднаних Націй. 1970 р. Об'єднані Нації проголосили роком освіти, виховання. Отже клич XXIII конгресу є освіта в найширшому понятті, головню громадсько-суспільному.

СФУЖО в Міжнар. Жін. Союзі має статус заприятельованої організації і від 1955 р. бере активну участь у всіх конгресах заступаючи під національним прапором інтереси України, розробляючи відповідні кличі в обороні поневоленої Батьківщини, беручи активну участь у комісіях, що займаються справою оборони прав людини. Участь наших делегаток, особливо у нав'язуванні нових та закріплюванні давніх зв'язків, нав'язаних ще Матірним Союзом Українок у

Олена Пчілка

6. 30. 1949 — 10. 4. 1930

В минулому 1969 р. минуло 120 літ від дня народження, а цього року минає 40 літ від смерті однієї із найвизначніших жінок на переломі 19 і 20. століття — Олени Пчілки. Олена Пчілка — це літературне псевдо Ольги Петрівни Драгоманової-Косач, граневої поетати нашого національного відродження, громадської і суспільної діячки, матері і виховниці геніальної поетеси Лесі Українки.

Ціле життя цієї української письменниці, поетки, етнографазбирача українських пісень і орнаментів, літературознавця, літературного критика, редактора часописів і журналів, мецената і покровителя молодих талантів, мовознавця — „коваля“ нових слів, драматурга, правдивої соборниці-співавторки і співвидавця враз із Наталією Кобринською в 1885 р. Альманаху жіночої творчості „Перший Вінок“, дбайливої виховниці тієї „зорі провідної“ для її дітей і ровесників — було живим потвердженням вдало підбраного псевда. Ціле життя, як пчілка, трудилась Ольга Драгоманова-Косач, ширю вірючи, що праця її принесе сподівані наслідки, підготує ґрунт для майбутніх поколінь.

Родилась вона на Полтавщині в місті Гадяч, училась у Києві, заму-

20-тих рр. є прямо неоцінена. Рівнож у 23. Конгресі візьме участь делегатка СФУЖО.

Слідуючі делегатки заступали СФУЖО на поодиноких Конгресах: 1955 р. — Цейлон — п-ні Олена Процюк, 1958 р. — Атени — п-ні Наталія Гладій, 1961 р. — Дублін — п-ні Ірина Павликовська, 1964 р. — Трієст — п-ні Наталія Пазунок, 1967 р. — Лондон — п-ні Олена Процюк.

жем жила на Волині. Своєму батькові Петрові Драгоманову та братові Михайлові, визначному українському вченому, завдячує Олена Пчілка всесторонню освіту, широту своїх поглядів, розвинені інтелектуальні інтереси, свободолюбство і гуманізм. Матері — Елисаветі Цяцька — її чудовим пісням, оповіданням баби Лизавети, українському Галячому, лірикам Волині, прекрасному українському фольклорові завдячує вона свою стихійну любов до України і української культури, свою відданість українській ідеї. Олена Пчілка була народовцем не тільки на словах — вона говорила тільки по-українськи, себе і своїх дітей одягала в український одяг а турбуючись про виховання й освіту своїх дітей, боячись чужого впливу московської школи, вона сама їх учила, переказавши підручники на українську мову. У своїй автобіографії Ольга Петрівна пише: „Головне моє завдання було виховати Лесю і Михайла. До шкіл діти нікуди не їздили, мені тоді здавалося, що школа зразу зруйнує моє змагання виховати дітей в українській мові. Це був даремний страх, бо потім я побачила, що коли дітей добре вправити в українській мові, то школа того не руйнує“. Тому вже пізніше, Ольга, Оксана, Микола і наймолодша Ізидора ходили до шкіл і в тому часі мати перебувала з ними в Києві.

Доля не жаліла їй важких ударів. У молодому віці смерть її батька Петра Якимовича Драгоманова, смерть чоловіка, а наліве передвчасна смерть двоє надзвичайно обдарованих, талановитих дітей — Михайла в 1908 р. і Лесі в 1913 р. Важкі удари не заломили цієї великої жінки і як вона сама

пише: „Після смерти Лесі в персональному житті я залишилась цілком при „Рідному Краю“. Жила лиш певністю того, що я все ж проводжу якусь корисну справу“.

Поважали, шанували і любили сучасники Олену Пчілку, яка дожила до глибокої старости. Її ширий український патріотизм, незломна постава на українських самостійницьких позиціях доправили до її арешту і переслідувань із боку большевицької влади і навіть за 10 днів до її смерті, агенти ГПУ прийшли арештувати безпомічну 80-літню бабусю. Із тих самих причин сьогоднішній большевицький режим замовчує ролю Олени Пчілки в українській літературі і науці.

Невеликий гурт вибраних найвірніших друзів на чолі з проф. Михайлом Грушевським і Людмилою Старицькою-Черняхівською відправили її на вічний спочинок. Не післала їй Україна ні квітів, ні своїх синів та дочок, щоб подякувати їй за її невтомну працю для свого краю. Все що було українське, було тоді розметано процесом СВУ по Сибірі і Соловках, і тільки невеликий гурт, що зберігся і чекав свого часу на страту, ішов за її труною. Ніхто не говорив промов, бо сказати те, що було гідним її життя — не сміли.

Це слово, цю справедливую оцінку її праці, її характеру повинно сказати українське жіноцтво тепер.

В. Ц.

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Залізник, голови Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, складаємо 30 дол. на Організаційний Фонд СФУЖО

82 Відділ СУА, Бронкс, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Олени Залізник складаю 5 дол. на Орг. Фонд СФУЖО

Ніна Михалевич, Міннеаполіс

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Залізник складаю 5 дол. на Орг. Фонд СФУЖО

Ганна Дмитерко-Ратич
Едісон, Н. Дж.

В ПАМ'ЯТЬ дорогої Олени Чехівської складаю 5 дол. на Орг. Фонд СФУЖО

Галина Царинник, Філядельфія

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

У справі Літературних Конкурсів СФУЖО

Приємно відмітити, що Літературний Конкурс СФУЖО успішно довершив свого десятиліття та що він продовжується і надалі, стимулюючи до літературної творчості жінок-письменниць і тих, „що хотіли б ними бути“. Справді велике признання належить рідній місті Дітройту, п-ні Марусі Бек, що усвідомила вагу і значення літературних конкурсів та не пожалувала для цієї цілі власних грошей.

Мені дивно, що в нашій еміграційній громаді, яка може похвалитися багатьма заможними громадянами та ще заможнішими установами, фундатори літературних конкурсів, такі як п-ні Маруся Бек, — це справжні „білі круки“. Адже ж фундатори конкурсів не тільки роблять велику прислугу рідній культурі, але ще й мають можливість утривалити своє ім'я для майбутнього. Хто сьогодні пам'ятав би прізвища Нобеля або Пулицера, якби вони не були фундаторами конкурсів?

Одначе, насуваються теж інші думки у зв'язку з десятиліттям Конкурсу СФУЖО. Ноблес обліж! Саме тому, що конкурс цей — не один із багатьох, але єдиний щорічний літературний конкурс на еміграції, — хотілось би, щоб він міг дати нашій культурі якнайбільше. І чи не краще було б, щоб конкурс цей був доступний для всіх українських літераторів, а не лиш для жінок, щоб критерієм для оцінки був тільки літературний рівень, а категоріями — літературні жанри, а не „до 35 літ віку“ або „вище 35 літ віку“? Сьогодні жінки в літературі — це вже не дискримінована меншеартісна група, що потребує окремого піклування. Зокрема ж жінки в нашій еміграційній літературі не мають підстав уникати чи боятися конкуренції з чоловіками. Від Галини Журби і Докії Гуменної до Віри Вовк і Патриції Килини наша література рясніє багатьма славними жіночими прізвищами.

Узагальнення літературного конкурсу, більша участь у ньому літераторів з іменем, піднесла б на вищий рівень сам конкурс. Він став би тоді бажаним стимулом та допомогою для письменників, та був би тривалим вкладом організованого жіноцтва в скарбницю української культури.

Марта Тарнавська

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Ділимось сумною вісткою з усім організованим жіноцтвом, що в Торонті 11. листопада 1969 р. відійшла у вічність

бл. п. КЕКІЛІЯ ПАЛІВ
вчителька і виховниця молоді.

Покійна була провідною членкою Пласту на Рідних Землях, співосновницею молодечої кооперативи „Вогні“, членом проводу Пласту на еміграції, головою Об'єднання Українських Педагогів Канади, секретарем Світової і Крайової Виховно-Освітніх Рад. Її виховні здібності залишили замітний слід у душах молодого покоління. Завдяки її ініціативі постав плян української виховної системи у світовому масштабі, як його до тепер не виказує ніодна інша ділянка нашого життя.

Із Покійною зійшла в могилу велика виховниця, яку тепер трудно буде заступити.

Управа СФУЖО

МЕМОРІЯЛ В ОБОРОНІ В'ЯЗНІВ

Нещодавно появився в пресі лист в'язнів-українців до Комісії Прав Людини при ОН, що його підписали Михайло Горинь, Іван Кандиба і Лев Лук'яненко. В'язні повідомляють про нелюдські умовини життя і праці в советських тюрмах, а зокрема про отруєння харчами, і домагаються оборони своїх прав на підставі Деклярації Прав Людини.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій випрацювала меморіал у тій справі, який передала секретареві Об'єднаних Націй, У Тантові. В цьому меморіалі покликалась на голоси преси та на свідчення інших в'язнів.

ДО ХІ. ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ СФУЖО

ХІ. Літературний Конкурс СФУЖО, що його уфундувала Маруся Бек, рідна м. Дітройту, проголошений у 1969 р. на новелю. У ньому можуть взяти участь жінки-письменниці й усі, що хотіли б ними бути.

Реченець ХІ. Конкурсу був визначений на 31. березня 1970 р. Через великі віддалі й спізнену доставку нашої преси доводиться поступитись проханням учасниць і продовжити його реченець до 31. травня 1970 р.

Твори прохаємо надсилати в трьох примірниках під псевдонімом на адресу Нашого Життя у Філядельфії.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1970

На сторожі здоров'я

Д-р Зоря Ясінчук-Гріффо

Жіночі гормони

Реферат виголошений 1. червня 1969 на ширших сходах 78 Відділу США у Вашингтоні

Що таке гормони, а зокрема жіночі гормони? Гормони це секретії, що виділюються до крові з залоз унутрі нашого тіла і цією дорогою дістаються до кожної клітини нашого організму та діють на неї в більшій або меншій мірі.

Маємо дві групи жіночих статевих гормонів, естроджініні та проджестеронні і будемо їх тут звязко називати естроджіном та проджестероном. Обидва гормони виділюються з яйників і то в дуже складний спосіб, який вимагає стислої співпраці між мозковою корою, секретіями гіпофізи (це є провідна залоза, приміщена на дні мозку) та яйниками. Рівень естроджіну та проджестерону в крові циклічно збільшується та знижується, як також рівень відповідних гормонів гіпофізи. Така прецизійна співпраця між цими гормонами є необхідна, якщо вони мають виконати своє завдання в організмі.

Яке є завдання жіночих гормонів? 1. В першу чергу більш обширним завданням жіночих гормонів є перемінити молоду дівчину в жінку і утримувати її жінкою. До цього належать зміни в грудях, які сильно розростаються. Настає особливий розвиток костей, а головно поширення мидниці. Являється заріст під пахвами і над статевими органами. Наслідок осадку товщу, головно на бедрах, дівчина заокруглюється і прибирає жіночий вигляд. Голос міняється. Дівчина стає свідомо своєї жіночости. Нераз стає дуже несмілива в присутності представників другої статі, хоч із другої сторони дуже радо перебуває в їх товаристві.

2. В другу чергу жіночі гормони мусять уможливити створення нового життя. Естроджін спонукує надмірний ріст вистілки матиці. Рівнож викликає дозрівання вистілки піхви та розрідження слизи в

шийці матиці. Ці останні зміни потрібні для легшого проходу сім'ячка. Проджестерон виділюється вже після того, як яєчко прорвалося з яйника та підприймає свою мандрівку до матиці. Він робить вистілку матиці м'якою та сприятливою для загіздження заплідненого яєчка. Рівнож сприяє, щоб слизь при вступі до матиці згусли і утруднювала дальший вступ сімени, бо тепер вже запізно на запліднення.

3. Крім того жіночі гормони мають вплив на безліч інших життєвих процесів, які не мають нічого спільного ані з заплідненням ані з вагітністю. Докладне знання всіх цих процесів розв'язало б питання, чи можна безкарно вживати жіночі гормони, чи ні, та якраз на цім полі наші відомості ще найменші.

Жіночі статеві гормони досить нові у медичній практиці. Проджестерон вживається при деяких небезпеках викидня та при надмірних кровотечах. Наразі не можемо сказати, щоб цей гормон був загрозливий для здоров'я, але рівночасно треба признати, що ще мало про нього знаємо. Він діє відмінно від дози до дози, від звіряти до звіряти — у людей — від національності до національності.

Більш загрозливий є естроджін. Наприклад ще 10 літ тому лікарі нерано записували його, навіть на короткий час, як при переході життя чи т. зв. клімактерії. Вважали, і то зовсім слушно, що ще за мало про нього знаємо, щоб так легко ним розпоряджатись.

Всім відомі признаки клімактерії. Причиною є порушення рівноваги між секретіями яйників та гіпофізи. Це тому, що при переході життя гормони яйників дуже нагло зникають. Жіночі гормони гамують секретію гіпофізи; якщо вони нагло зникають — то гіпофіза заливає організм своєю надпродукцією. Треба довшого часу, щоб

ця порушена рівновага знов вирівнялась. У міжчасі лікарі тепер часто приписують жіночі гормони, щоб улегшити цей перехід.

Останніми часами також зростає число лікарів, які лічать жінок естроджіном ще перед приходом менопаузи аж до самої смерті. Пояснюють, що наколи у мужчин статеві гормони тільки поступенно зникають аж до глибокої старости, то жінка скоро і нагло позбавлена їхнього благодійного впливу. Слідує так сказати б фізіологічна катастрофа та її наслідки: нидіння зовнішніх статевих органів — грудей та піхви; передчасне старіння шкіри; склонність до остеопорози — це є крихких костей, які дуже легко ломляться; тверднення артерій, а інколи і притуплення пам'яті або і меланхолія.

Хто і коли мав би, на їхню думку, діставати естроджін? Палкі пропоненти естроджіну твердять, що повище 85 відсотків сороклітних жінок та майже всі старші поважно терплять на недостаток цього гормону. Всі, що тільки можуть його зносити, повинні його вживати. Більш консервативні лікарі вважають, що яким 30—40 відсоткам старших жінок не бракує його в критичній мірі, дальшим 30 відсоткам небезпечно його давати, а відносно решти треба поважно застановитися.

Тепер також дуже розрекламовані та розповсюджені пілюлі проти вагітності. Є безліч різних препаратів, але всі вони полягають на одному і тому самому принципі, а іменно: удержувати настільки високий рівень естроджінів у крові, щоб гіпофіза не могла виділювати своїх власних гормонів і тим самим не доходило до дозрівання яєчка.

Природно рівень естроджінів у крові є циклічно раз вищий, а раз нижчий і це здається хоронить чутливі на нього тканини перед надмірним впливом цього гормону. З пілюлями проти запліднення — навіть у найновіших препаратах — маємо до діла зі сталим рівнем цього гормону і то в додатку в більших як фізіологічних дозах. Якщо подумати, що дається такі пілюлі молодим жінкам — і то роками — то зрозуміло, чому мусимо дуже а дуже застановлятися над їх впливом.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

Редагує Госп. Комісія СУА

Спробуймо риби!

Наближається час Великого Посту, коли в нашому стравописі появляються пісні страви. З них найздоровіша — риба. Хоч не завжди маємо для неї терпеливість і зрозуміння, проте ми повинні частіше ставити її на стіл. Це легко-стравна їжа з цінними харчевими складниками.

Найчастіше приладжують рибу у смаженому виді. Вона має тоді великий додаток товщу, що його втягають терті сухарики. А ще може бути варена риба, тушкована і печена. Подамо тут припис із кожного способу приладження.

Варений лосось із маслом (Salmon)

Потрібно: 2 ф риби лосося, закришка: морква, петрушка, салера, цибуля, спеції: лавровий листок, 4—5 зерен перцю, 1 цитрина, 1 ложка масла, три твердо зварені яйця, 1 ложка зеленої петрушки.

Помити філет із лосося і покроїти на кусні. Зладити вивар із горюдини і спецій, заливши їх двома літрами води. Перецідити і вкинути до кип'ячого вивару кусні риби та варити на легкому вогні около 30 хвилин. Вийняти зварену рибу й уложити на полумиску. Покропити стопленим маслом. З одного боку обложити її вареною картоплею, посипаною січеною зеленою петрушкою, а з другого боку січеними вареними яйцями, покропленими маслом. Прибрати кружальцями цитрини.

Окремо в підливниці можна подати підливу бешамель або грибову.

Смажені оселедці

Потрібно 4 оселедці, 2 ложки товщу, зелень петрушки, 2 ложки тертих сухариків, 1 ложка борошна (муки), 2 яйця.

Намочити оселедці й почистити їх. Покроїти на кусні (філети), обкачати в борошні, розбитих яйцях і тертих сухариках. Цю поволоку притиснути руками. Виложити на гарячий товщ і смажити

на яснозолотий колір, потім зменшити вогонь і досмажувати на найменшому або всунути до печі. Уложити на полумиску одним рядом і прибрати зеленню петрушки. Поруч уложити гарячу, варену, попляту маслом картоплю. Подавати з салатою з горюдини.

Примітка: Солоні оселедці треба сполокати і намочити на 4 год. а не раз і довше, залежно від якости. Воду змінювати кілька разів. Ікру чи молочко намочити окремо. Потім обсушити оселедці з води, розрізати шкіру здовж хребта, відхилити її гострим ножом, зловити й обережно стягнути. Тоді зняти гострим ножом м'ясо на філети.

Тушкована риба

Потрібно: 2 ф риби, річної або морської, 2 цибулі, 2 ложки товщу, пів горнятка сметани, 1 цитрина або оцет, 1 ложечка борошна (муки), сіль, перць.

Помити й почистити на філети рибу, покроїти в кусні (річну рибу можна покроїти на дзвінки) і посолити. Можна злегка поперчити. Виложити до ринки на гарячий товщ і покрити дрібно тертою цибулею. Тушкувати на легкому вогні під покришкою біля 20 хвилин. Якщо потрібно — то підляти 2-3 ложки води. Розмішати борошно в пів горнятку холодної води, вляти до риночки і заварити. Додати сметану, втиснути сік із цитрини, або трохи оцту до смаку. Вляти до риби, потрясаючи ринкою, щоб тим перейшла. Тушкувати ще кілька хвилин. Виложити на глибокий полумисок і попляти підливою.

Подавати з вареною картоплею і салатою з сиріо горюдини.

Печена риба

Потрібно: 2 ф риби, 2 ложки товщу, сіль, 2 твердо зварені яйця, хрін, зелень петрушки.

Рибу помити й почистити. В риби до печення усунути голову, хвіст і плетви. Посолити і покласти цілу до огнетривалої посудити,

вимащеної товщем. Покропити топленим маслом і всунути до гарячої печі на 350 ст. Пекти біля 30 хвилин. Скроплювати водою (2—3 ложки), а коли вода випарує, повторити. Поливати часто соком з-під риби, щоб вона була соковита. Посікти твердо зварені яйця, потерти хрін. Спечену рибу уложити на полумиску, а докруги уложити на переміну січені яйця і тертий хрін. Прибрати зеленню петрушки.

Подавати з вареною картоплею.

Куховарські назви

На букву П

Полента — ства з кукурудзяного борошна.

Полівка — 1. підлива, 2. юшка, 3. каша з тертим конопляним сім'ям. Полівочка.

Полін гіркий, росл., уживається, як заправа до горілки. Полінівка, absynth.

Полін естрагон — як спеції до маринад і страв.

Полоник, ополоник — хохля.

Полуденок — обід у середині дня, lunch. Полуднувати — обідати.

Полумисок — мала миска, рідше великий таріль.

Полуніці, поль. „трускавки“. 1. Полуниці або суніці зелені, що дико ростуть в Україні, 2. Культивовані суніці різних видів, як садові або ананасові. Полунічний (сік).

Полунічник — напій.

Полянки — рід вишень.

Помадка — рід солодошів.

Помаранча — сад., їстівні плоди тропічного дерева з р. цитрусових. Помаранчевий (сік). Тепер в Україні вживають русифіковану назву „апельсин“.

Померанець, бігарадія — як вище. З нього виготовляють напої, мармеляди. Померанцевий.

Помії — зливки з миття посуду.

Поминки — поминальний обід по похороні.

Помідор, гор., червоний баклажан. Помідоровий.

Пончик, пухкеник, пампушок, пампушка, див. пухкеник.

Пообіддя — пообідній час.

Пообідати — а не „з'їсти обід“.

Н. Ч.

Українська ВИШИВКА



Вовняна сукня з тканини, прикрашеної тканими смужками
Woolen dress, adorned with Ukrainian designs

МОДЕЛІ З УКРАЇНИ

Знов маємо нагоду познайомити наших читачок із моделями, що їх проєктують і виконують мистці України. Нечасто зустрічаємось там із українськими мотивами. Видно, що провід не приділює їм надто багато уваги. Тільки для ЕКСПО в Монреалі вільно було мистцям експериментувати в народній творчості. А тепер

знов настала звична буденщина в матеріялі й моделях.

Та все ж час від часу з'явиться якась спроба українського моделю. Її можна завдячувати помислові мистця або домаганням української публіки, що шукає за такими проявами.

Сукня з української тканини

П-ні Оксана Шур, голова Комісії Обслідування при Музею Нар. Творчости в Нью Йорку, придбала тканину, прикрашену українськими мотивами, виткану у Львові. Це є легкий вовняний матеріял рожевої краски, пронизаний тканими смужками в брунатному, голубому й червоному кольорі. Відріз того матеріялу пристосіблений для сукні. Сукню пошила п-ні Олена Назар, членка 82 Відділу СМА в Бронксі. Назва установи, що продукує такі тканини, нам невідома.

Килим, видний на світлині, теж виконаний тепер у Рідному Краю.

Весняний комплект

Цікаву спробу перенести лінії народнього вбрання на весняний комплект дала мисткиня В. Григор'єва з Київського Будинку Моделів. Цей проєкт складається з білого жакета, пошитого на подобу сільської свитки. Біле сукно свитки обведене шнурочком із червоної волічки. До ком-

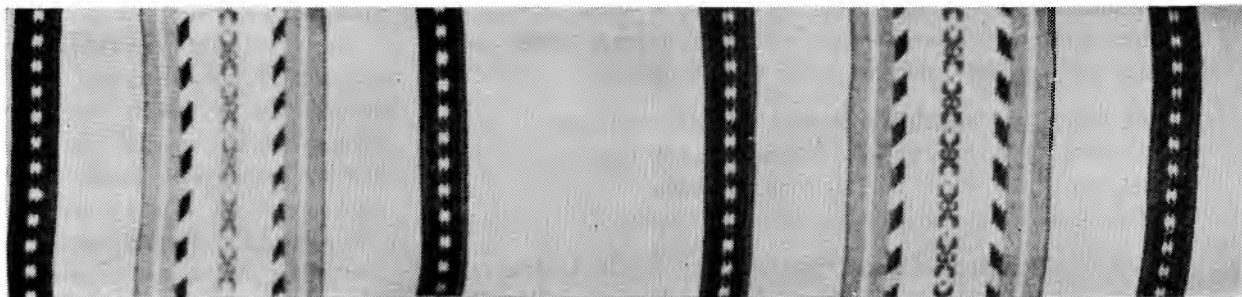


Весняний комплект, взорований на народньому вбранні
Spring jacket based on Ukrainian folk dress

плету належить пряма спідничка з червоного вовняного матеріялу.

Головний убір — це шапочка з того ж білого сукна, викінчена ззаду крилом у формі намітки. Вона теж прикрашена червоним шнурочком.

До комплекту годяться червоні чобітки.



Взористі смужки вовняної тканини
Woolen fabric made in Ukraine

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVII.

FEBRUARY, 1970

No. 2

Our Helping Hand

To those, who followed the news from our homeland throughout last year, it undoubtedly seemed to contain an unusual amount of evil. In our magazine we have already discussed the new wave of persecusion which spread throught the land. It must have sapped national energies greatly. But evil never seems to come alone. Natural disasters took an unprecedented toll this past year. First we heard reports of extensive flood damages in West Ukraine. Flood waters left thousands of people not only

homeless, but without means to rebuild their life anew. Then came reports of dust storms in the Southeastern regions. Again, crops were ruined, and people faced disaster. Finally, the world was shocked by reports of earthquakes in Yugoslavia. The worst of these were concentrated in Banya Luka, Bosnia. Some of us may not have realized it before, but the region of Banya Luka is one of the centers of Ukrainian settlement in Yugoslavia. Ukrainian settlers have lived there for almost a century,

and they retain their pride in being Ukrainian. They, like their counterparts in the USA, came to a strange new land, seeking new opportunities. There they struggled not only to make a new life for their families, but to retain their national identity. Like our community here, they have succeeded in building up their churches and schools, and in maintaining an interest in Ukrainian life.

It is only natural, that reports like those above, could not fail to stir our social consciousness, our instinctive desire to help. However, the policies of the Soviet Union being what they are, a helping hand was not easy to extend. Even though we felt that disasters piled up on top of a policy of persecution placed too great a burden on the populace, our help was limited to private contacts. Officially, help was neither requested, nor allowed. Our help to the victims of both, the flood and dust storms, could only be in the form of privately sent, expensive packages for private individuals.

Lately however, a new avenue

Olena Teliha

x x x

Oh yes, I know, women should not advance
With sword in hand and lightning in the blood,
With martial step and with a huntsman's glance
With resolution through both fire and flood.

Why we are man's true haven, calm and bright,
Where like a shattered ship you turn to rest.
The Virgin, not the Lion, is our light;
For tenderness, not wrath, our name is blest.

But hardly from your feeble hands in stress
Slips down your weapon to the foeman's feet
Then the famed raven drains our tenderness —
That demon of the battle and defeat.

And when our fingers, long and slender, strive
To rend conventions like old door-drapes worn,
That from your hands your weapons we may rive
And smite your enemies with proper scorn.

But when the sparkling sword at last assuages
In our determined grasp this manlike share,
Time will unfold to us its ancient pages
Of love and passion, tenderness and care . . .

Selected and translated by C. H. Andrusyshen
From the book "The Ukrainian Poets"
and Watson Kirkconnell

Olena Teliha is a poetess who represented the spirit of nationalism spreading anew in Ukraine in the 1930's. In her poetry she sought to find a path for the woman actively engaged in the life-and-death struggle of her homeland.

Her own life exemplified this striving. Having returned to Kiev during the German occupation Olena Teliha headed the young literary movement there. In her untiring effort to win freedom for Ukraine she and other members of the group of young intellectuals were arrested and executed by the Gestapo in 1942.

Project Easter Egg!

Folk art for some is a strictly private interest that is handed down from family to family with little or no outside exposure. Such is definitely not the case for Elaine Keryluk Austin of Seattle, an ex-airline stewardess and school teacher turned housewife, who has promoted her Ukrainian cultural heritage into a full-time hobby and successful fund raising venture.

Seeking assistance in an initial program to generate interest in the intricately colored Ukrainian Easter egg, Elaine soon sparked the interest of her local sorority alumnae group, Alpha Xi Delta. The range and depth of projects accomplished by this group in the two years since Elaine first got them started on Ukrainian art is remarkable and serves as an excellent example of what similar groups can do with such

has been found of helping those in greatest need. The spiritual leader of Ukrainians in Yugoslavia, His Excellency Havryil Bukatko, issued an appeal for help to Ukrainians everywhere. In it he indicated the forms this help can take — money, food, used clothing, or medicine can be sent within the next few months duty free. All help will be deeply appreciated.

Our old proverb states that he who gives in time doubles his gift. Let us then remember that the greatest need is now, during the winter months. Our American community has proven repeatedly that it understands the needs of others. The Ukrainian National Women's League was one of the first organizations that established the machinery for collecting and forwarding help. The next step is up to the individual Branches. Let us prove once more that we appreciate the struggle of our brethren to remain Ukrainians among other nationalities. Let us prove to them once again that they are a part of a great nation. Let us help them now, when help is so desperately needed.

a program in other parts of the country.

Initially the 20-member alumnae group approached the Ukrainian Easter egg art form as an excellent means for raising money to support local youth-oriented charities. With the assistance of several of the husbands, and especially Elaine's husband Jack Austin, the group prepared a number of egg dyeing kits to be sold to individuals and groups in the greater Seattle area. This activity called for members of the group, and incidentally their families, to become proficient in the fine and delicate art of dying eggs Ukrainian style.

The kit that was designed and put together by Seattle East Group Alpha Xi Deltas consists of a detailed instruction kit, wax, dyes, a specially designed stylus, samples of finished eggs in a variety of styles and designs, and historical background on the Ukraine and the Easter egg custom. The kits are sold for \$2.50.

Marketing this product has been a major undertaking for Elaine and her group. Creating interest in the project has been

dependent on the cooperation of the local newspaper and broadcast media, as well as various large women's organizations who have an interest in such activity. Several of the Seattle daily newspapers have taken an interest in the project, and so far articles have appeared with color pictures in the Women's Pages and Rotogravure. King Broadcasting Company, the local NBC affiliate, put together a color feature story on the Easter egg activity.

Displays have been prepared for presentation by the Alpha Xi Delta group at women's clubs, conventions, art fairs, and other appropriate places. A slide show featuring Ukrainian art on pottery samples, inlaid wood, embroidery and egg designs has been developed by the group, and a three-minute color film was produced by KING TV from the filming session of the egg dyeing show. Weekly newspapers in the Seattle area have also been interested in featuring the groups' venture into Ukrainian art and have been helpful in building interest in the egg dyeing kits.

A highlight of the group's



Mrs. Elaine Keryluk Austin is demonstrating Easter egg painting in Seattle, Wash.

UNWLA Chapter 37 Report

campaign was the opportunity to bring a display of the Easter egg project to the Diamond Jubilee Convention of Alpha Xi Delta in Sun Valley, June of 1968. Elaine and several other members of the group illustrated their project to the 500 women attending this national function.

Schools in the area have taken an interest in the Ukrainian egg project and a number of children have been exposed to this new and different art form. As the program gains acceptance, more and more schools will become involved. At present, the children of the alumnae group are becoming quite proficient in coloring the Easter eggs and are generating a broader interest in the project among their schoolmates.

According to Elaine, one of the key reasons for participating in such a project is the satisfaction gained from passing along the culture and tradition of an earlier age. By giving identification and substance to Ukrainian history and art, Elaine hopes to do her part in keeping her cultural heritage alive.

"The rewards for this kind of activity are many, but my greatest pleasure comes from teaching someone about my ancestral homeland," says Elaine. "I have fashioned a complete wardrobe of authentic Ukrainian customs, which are a delight to wear on various occasions and especially useful when participating in the many demonstrations of the Easter egg project. We have sold more than 250 kits in the last two years, but I don't count our profits in money alone."

"Being able to work with people on a subject of mutual interest is reward enough for the time and effort spent," added Elaine. The rest of the group is obviously in accord with Elaine's philosophy, and continue to build the success of PROJECT EASTER EGG.

Eric V. Petersen

A leader duplicates himself in others. He is a "man" builder. He helps those under him to grow big because he realizes that the more big people an organization has, the stronger it will be.

On June 10, Chapter 37 had its Biennial Members Dinner at Creiger's Pickwick House. Mrs. Thomas Borden, Chairman of the dinner-planning committee arranged a lovely evening for the members. The theme was "Bon Voyage" to our member Olga Shuster who was soon leaving for a two-year stay in the Philippine Islands as a supervisory teacher at a private school. Since Olga is a past president of the Detroit Regional Council in



Miss Olga Helen Czornij

which capacity she became acquainted with many members of the Ukrainian National Women's League of America, we would like to share our first letter from the Philippines with you.

September 7, 1969

Dear Members,

Greetings from the Philippines! I had a good flight over. My work is very interesting and challenging. The most exciting part about it is that I was able to plan my own program of work. I am most happy about my position. I am responsible for curriculum, teacher supervision and for developing the teacher training program.

I have a very lovely home and am busy furnishing it in Philippine decor. I have a maid who lives with me. I have a gardener who

comes once a month. A seamstress has been coming three times a week to make my draperies, bedspread, cushions and other furnishings. When I get my house all furnished, then she will come to sew my dresses.

The weather has been comfortable. It is tropical but I have adjusted immediately and have been in good health.

Two weeks ago I attended a meeting with the Associate Dean of the Philippine Women's University. I will be attending some of the festival concerts with her in the new cultural center that is opening this week.

My very best wishes to all of you.

Olga Shuster

Each year the Federation of Women's Clubs of Metropolitan Detroit awards two scholarships chosen from names submitted to member organizations to outstanding women high school graduates in the Metropolitan Detroit area. Again, a Chapter 37 candidate won one of \$500 scholarships! Miss Olga Helen Czornij, an A-student and June 1969 graduate of the Immaculate Conception Ukrainian Catholic High School of Hamtramck, Michigan received one of the stipends. Olga, daughter of Mr. and Mrs. Semen Czornij, former residents of Lviv, Ukraine, is majoring in Biology at Wayne State University, Detroit, Mich. Her hobbies are sewing and singing and she is active in the Trembita and the Ukrainian Girls' Bandurist Chorus.

Myrtle K. Slaby

CULINARY TERMS

Belly — живіт, bellyfull — пересиченість, belly-pinched — згоднілий

Betty — гаряча бабка з яблук і сухарів

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1970



Наталка Герець

Чи в Україні є телефон?

Павлусь вже у другій клясі. Недавно в школі вчився про різні модерні винаходи. — Мамо — питається він одного дня, — чи в Україні вже відкрили телефон?

Мама спершу не зрозуміла. — Як то, чи вже відкрили?

— Чи є? — ще раз перепитав хлопчик. — Ну, певно що є. Ще тоді як бабуся була дівчиною, то були телефони по містах.

— Так? Були? — здивувався Павлусь.

Кілька днів пізніше Павлусь, який любив про все розпитувати, каже до тата: — Тату, з чого люди в Україні роблять свічки, ті, якими хату освітлюють?

— Свічки, хату освітлюють? — немов недочув тато.

— Так, свічки, — повторив хлопчик. — На Україні ще нема ніде електрики, то ж певне світять свічками.

Тато із здивування положив книжку, яку тоді читав. — Немає електрики? А чому ж би не було?

— Я не знаю... — Так Павлусь.

— Не знаєш? — тато звернув повну увагу на Павлуся. — А що ти знаєш про Україну? — Що там дуже гарно, — почав Павлусь — бо є степи, і гори Карпати, і сади, і білі хатки, і соняшники, правдиві гриби у лісі і дуже гарне місто Київ, але електрики немає і авт немає...

— Немає авт? А чого ж би в Україні не було авт, коли вони по цілому світі є? — Не знаю, — каже Павлусь — ніхто мені ніколи не розказував, що в Україні є авт. Бабуся часто розказує про Україну, але ніколи не згадує авт.

Тато покликав маму. — Чуєш, ніхто йому не сказав, що в Україні є авт.

— А-а! Тепер мама зрозуміла і про телефон. — Треба розказати.

— А ще ліпше, треба показати!

— Показати? Як?

— Наша знайома, пані Слава,

недавно їздила на відвідини в Україну. Звідтіля привезла багато прозірок. Підемо ввечорі подивитись.

Із великою цікавістю засів Павлусь перед екраном у хаті пані Слави. Навіть не нарікав, що свою улюблену програму на телевізії пропустить, аж тато здивувався. Погасили світла і на екрані з'явилися цікаві кольорові світлинки.

— Це в дорозі, вид із поїзду, поля пшениці, — вияснивала пані Слава. — Це дорога до Києва... церква Святої Софії, Золоті Ворота, Печерська Лавра. А це з іншого місця, родина моя... сестра... їхня хата... сад...

Хата цікава, але Павлусеві ще більш цікаво побачити славне місто Київ. Врешті з'являється воно на екрані і Павлусь здивований. Це місто не таке, як він собі уявляв, слухаючи бабусині казки, та розмови старших. Місто велике, з новими будинками, квітниками, широкими вулицями і — з автами. А ввечорі, як стемніє, ціле місто освітлене, ясне. Не свічками, але електричними лампами. Так як кожне інше велике місто.

— Не все там таке гарне, модерне, — пояснює пані Слава. — Бідніших місць не дозволяють туристам фотографувати. Але те, що ви бачили на світлинах, це менш-більш так, як виглядає сучасна Україна.

Тато і мама подякували, попрощалися і поїхали автом до дому. А Павлусь не скаче, як звичайно, лиш спокійно сидить в авті, задумався. — То і в Україні вже є телефон? — каже до батьків.

— Ну, та ж є, але не всюди.

— А я маю кузинів в Україні, правда? — Правда!

— Думаєте, що вони живуть десь близько телефону?

— Можливо...

— Га! — Павлусь аж підскочив — давайте зателефонуємо!

— О-о-о! — так батьки, з несподіванки. — Як би це так легко... Хлопчик засумував. — Не журись, не траь надії, Світ міняється і може колись... усе можливе!

Павлусь знов радісно усміхнувся. Скоро положився спати, але довго не міг заснути. Думав і думав про цікавий день, про світлинки і як би то колись потелефонувати до тіточного братчика. Не тільки через дорогу, не до другого міста, але аж в саму Україну. А ще ліпше, так як і пані Слава, йому колись поїхати. Усе можливе!

ГРА „ДВА МОРОЗИ“

На двох протилежних кінцях площі або кімнати накреслили лінії — два „будинки“. Усі діти стають на одній лінії. Між лініями осторонь стоїть двоє дітей, що зображають „двох морозів“. Один, виходить на середину, повертається обличчям до лінії, де стоять діти і каже: „Я Мороз — Червоний Ніс“! Потім виходить другий і каже: „Я Мороз — Синій Ніс“! Разом промовляють: „Хто з вас не боїться через поле перейти?“

Всі діти відповідають:

Не боїмося ми погроз
Не страшний нам мороз.

Після цього діти сміливо перебігають до протилежної лінії — „будинку“. Морози їх ловлять. Мороз заморожує перебігаючих, торкаючись їх рукою. „Заморожені“ зупиняються на місці до наступного перебігання.

Морози знову виходять, повертаючись обличчям до дітей, що стоять на другій лінії, викликають їх перейти через поле, діти відповідають усі разом і швидко біжать виручати товаришів — подають їм руки і разом з ними повертаються до першої лінії. Морози не допускають. Після кількох перебігань, або умовної кількості заморожених, вибрати нових морозів і гру можна повторювати.

Ганна Черінь

ОХ, ТІ ЦУКЕРКИ!

— Котику, чого це ти такий сумний? Я вже четвертий раз повз тебе пробігаю з папером на шнурочку, а ти й лапою не поворухнеш! Чи ти не бачиш, чи може сердишся на мене?

— Ні.. Але в мене дуже-дуже болить живіт.

— Живіт? Я не знав, що в котів можуть животи боліти!

— Ого, ще і як! Ох! Няв-няв! Не чіпай мене.. Тільки, як кіт нездужає, то він про те не любить багато говорити; він тікає десь під ліжко і тихенько лежить, поки йому переболить.

— Але від чого ти захворів? В мене живіт болить тільки тоді, як з'їм забагато цукерок.

— І в мене...

— Хіба ж ти любиш цукерки?

— Зовсім ні, але я люблю тебе, а тому я поїв ту шоколяду, що ти мені дав...

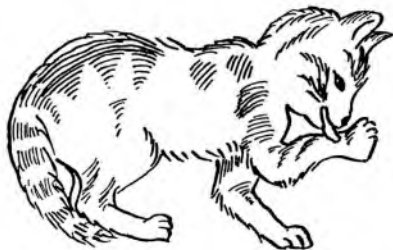
— О, так, так... Пригадую... Це було вчора, як я прийшов зі школи, а ти просив їсти, а я не міг знайти ключа для відкривання твоїх котячих баньок... Але ж тобі спершу хліба давав, правда? Чого ж ти не взяв?

— Бо ти його намазав мармелядою. Коти мармеляди не їдять.

— Але ж то таке добре!..

— Для тебе, але не для мене! Я чекав-чекав, нічого ліпшого не дочекався, то вже з голоду з'їв шматок шоколяди, що ти мені дав. А тепер — біда...

— Бідний котіку, вибач мені! Я вже не буду! Дивись: ось ключ для відкривання твоїх баньок, кладу його у цю шуфлядку. Він тут завжди лежатиме, і віднині ти сам будеш мені його знаходити. Я і сам постараюся відтепер їсти менше цукерок, щоб і в мене не болів живіт.



Віршики для Садочка

(Питає вихователька-садівничка, відповідає одне з дітей. Усі діти роблять відповідні рухи і відтворюють звуки, примовляють „хлюпу“, „човги“, „стуки“ й „шу-шу“).

1. А хто має добру звичку,
любить мило та водичку?
Хто з вас, діти, без принуки
дуже часто миє руки?
Я чемненько, без принуки
дуже чисто мию руки.
Хлюпу, хлюпу, хлюп!

2. А хто має добру звичку,
втирає черевички?
Пам'ятай, що мама просить
бруду в хату не наносити!
Я умію витирати,
не внесу піску до хати.
Човги, човги, чов!

3. А хто має щітку й пасту,
хто на щітку пасти класти
ані трохи не шкодіє?
Хто почистить зубки вміє?
Чистить зубки я умію
щітки й пасти не шкодію.
Шу-шу, шу-шу, шу-шу-шу!

4. А хто має добру звичку,
хто складає на полицку
авто, лялю і м'ячі,
щоб не бігали вночі?
Я ту добру звичку маю,
на полицку я складаю —
авто, лялю і м'ячі,
щоб не бігали вночі.
Стуки, стуки, стук!

Г. Чорнобицька

ІЖАЧОК ПРОКИНУВСЯ

Взимку їжачок спав у лісі під купою хмизу. Та ось прийшла весна, з'явилася молода травичка, їжачок виліз із свого зимового лігва — його й упізнати не можна: на колючках суха трава, мох, старе листя поналипало. Виліз їжачок, позіхнув, потягнувся і взяв свою колючку шкурку чистити. Об гілочку, об куші потерся, язичком себе облизав. Роздивився, струснувся і побіг на полювання.

Цілу зиму їжачок нічого не їв. Схуд, виголоднів. Тепер йому хай попадуться черв'ячки, жуки та жаби — вмить упіймає і з'їсть.

Дивисься — небагато часу ми-

нуло, а їжачок поправився, сили набрався.

Тепер уже не тільки з жуками та з жабами — він і з змією справиться, аби тільки попалася вона йому.
Г. С.

ВЕСЕЛІ ЧЕРЕВИКИ

А у мене черевики
Самі чують, де музики,
Самі в коло
Ідуть,
Мої ніжки
Ведуть!
Черевики — танцюристи,
Не дайте мені присісти?
Через вас,
Через вас,
Я танцюю весь час!

Інна Кульська

Надія Приходько

ПІСНЯ КРАПЛИН

Ще Снігурка по діброві
В білих чобітках ступа,
Сині килими чудові
Щедро зорями всипа.

І тріщить мороз до ранку
В рукавичку ніс хова.
Та вже радісну веснянку
Пташка весело співа.

УНОЧІ ПАДАВ СНІГ

Глянула я рано вранці
у вікно.
Ах, чомусь змінилося
все кругом.

Кущик має шапочку
із снігу,
Де поділась стежечка,
не знайду.

Білий і пухкесенький
вкрив сніжок.
Все моє подвір'ячко
і садок.

Інна Кульська

ВЕСНЯНІ ПРОМІНЦІ

Ми — радісні промінчики,
Ми — сонечка синки!
До нас свої долонечки
Простягують гілки.

Ми пестим ніжні брунечки
Беризоньки — красунечки;
Стрибнем в зелену балочку —
Розбудимо фіялочку!

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

(Докінчення зі ст. 20)

ченкові“, Свято Матері, забава, гра-
дуація. Світличка приміщується в До-
мі СУА за місячною оплатою 25 дол.

г) Сусп. опіка: Референтура опіку-
валася своїми членками, відвідуван-
ням по шпиталях, допомогою вдома.
Влаштовано поминки по бл. п. Марії
Колтунюк, членці Відділу. Від 10 ро-
ків Відділ опікується трьома бабуся-
ми. Вислано 5 одягових пачок убогій
родині в Польщі. Вислано дитину на
пластову оселю.

г) Пресова: Вміщено три дописи
про діяльність Відділу в щоденнику
„Америка“.

д) Господарська: На кожних шир-
ших сходинах подавано чай і солод-
ке, як рівнож референтки підготовля-
ли буфет на імпрези Відділу. Влаш-
товано Весняний Базар, в якому взяв
участь Клуб Матерів нашої Світ-
лички. Базар приніс матеріальний
успіх.

е) Фінансова: Відділ мав 1,632 дол.
приходу і 1,601 дол. розходу, а Світ-
личка мала 2,168 дол. приходу та
1,906 дол. розходу.

Слово голови дало загальну аналі-
зу праці Відділу з особливою увагою
для Світлички. Дякуючи всім за спів-
працю п-ні голова поставила внесок
пожертвувати 50 дол. на Фонд „Укра-
їнська Церква в Потребі“.

Контр. Комісія: Іменем її голова
п-ні О. Грабовенська висловила при-
знання Управі за її працю і поставила
внесок на уділення абсолюторії, що
Збори одноголосно ухвалили. Контр.
Комісія рекомендувала Зборам від-
вищити річну вкладку з 4 на 5 дол.

Нова Управа: п-ні Анна Богачев-
ська, голова, пп. Анна Максимович і
Ірина Райнер заступниці, друга з обо-
в'язками культ.-осв. референтки, п-ні
Марія Данилів, секретарка, п-ні Сте-
фанія Григорчук, заступниця, п-ні
Марія Євсєвська, касієрка, п-ні Анна
Зуб, заступниця. Референтки — п-ні
Наталія Перфєцька організаційна, п-ні
Люда Чайковська імпрезова, п-ні
Христина Дольницька виховна, пп.
Євгенія Капій і Анна Олійник сусп.
опіки, п-ні Осипа Грабовенська пре-
сова, пп. Оксана Гораєцька і Миро-
слава Бойчук господарські.

Контр. Комісія: пп. Лукія Гриців,
Надія Оранська і Кароліна Конрад.

У дискусії порушено різні пробле-
ми організаційного порядку та обго-
ворено підвищення вкладки. Прийня-
то одноголосно рекомендацію Контр.



Прогулька Окружної Ради СУА до Стемфорду, Конн., що відбулася в кінці
вересня 1969 р. По середині їх Прєосвященство Кир Йосиф Шмондюк,
а поруч нього п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради СУА.

UNWLA Regional Council from New York City made an excursion to
the Ukrainian Catholic Diocese's Museum in Stamford, Conn.

Комісії з певним доповненням, а саме
— від 1. січня 1970 членська вкладка
вносить 5 дол. річно, а для пенсіо-
нерок 3 дол. Внесок п-ні Ковальчук
на пожертву „Українській Церкві в
Потребі“ прийнято одноголосно, а
від себе членки Відділу зложили 40
дол., отже Відділ переслав на руки
Верховного Архиепископа 90 дол.

У своєму слові нововибрана голова
подякувала за вибір і закликала всіх
до дружньої співпраці. При чайку й
солодким членки ще далі докінчували
наради і розважали себе жартами.

Осипа Грабовенська
пресова референтка

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Річні Збори 67 Відділу СУА

Дата: 21. грудня 1969 р.

Збори відкрила голова п-ні А. Ко-
валюк.

Протокол із попередніх зборів від-
читала п-ні Ф. Стек.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює
20 членок, відбув 6 ширших сходин.
Удержує зв'язок із місцевими орга-
нізаціями. Брав участь у Конферен-
ціях Окр. Ради.

б) Культурно-освітня й імпрезова:
Власних імпрез Відділ не влаштував,
але приєднувався до імпрез Окр
Ради (Свято кн. Ольги на Союзівці)
та відбув поїздку на концерт банду-
ристів.

в) Сусп. опіка: Відділ опікується

бабусею в Європі і студенткою.
Членки ходили з колядою, пекли хліб
для церкви, відвідували хворих у часі
Великодня з писанкою, зложили дат-
ки на місцеву церкву й школу.

Контр. Комісія ствердила, що Від-
діл — при своєму невеличкому член-
стві — працював дуже ретно та про-
вадив книги в порядку і поставила
внесок на уділення абсолюторії, що
збори ухвалили.

Нова Управа: п-ні Ольга Грицай,
голова, п-ні Анна Баралецька, за-
ступниця, п-ні А. Ковалюк, касієрка,
п-ні Ф. Стек, секретарка. Референт-
ками стали: п-ні Онуляк організацій-
ною, п-ні М. Гелета сусп. опіки, п-ні
І. Шнабел зв'язків, п-ні Де Олівера
господарською.

Контр. Комісія: пп. Запотічна та
Прус.

Ольга Грицай, голова
Ф. Стек, секретарка

ШИКАГО, ІЛЛ.

Господарський показ 74 Відділу СУА

У днях 25. і 26. жовтня 1969 р. від-
відала наш Відділ п-ні Ірина Кашу-
бинська, довголітня господарська ре-
ферентка Гол. Управи, щоб переве-
сти дводенний показ печення й при-
бирання страв. Показ відбувся в гар-
ній залі Спорт. Т-ва „Леви“. Доповід-
ниця демонструвала мішненя тіста на
колачі, приготувала тіста на торт, пе-
чення, роблення перекусників (кана-
пок), печених бубликів-грибків, са-

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСІ

Продовжуємо список передплат, що її уфундували Відділи й читачки для бабусі в Європі.

12 Відділ США ім. Олени Пчілки відновив передплату, яку уфундував у 1968 р.

Пп. Марія Ганас із Гемилтону і Марія Дзюблик із Клівленду відновили передплату, яку фундуєть від 1964 року, а пп. Марія Малевич із Пінтсбургі і Стефанія Бедрій із Ньюарку від 1965 р. П-ні Неоніля Кліш із Філядельфії продовжує передплату, яку започаткувала в 1966 р., а пп. Іванна Джус із Блумфілду й Оксана Вонітова з Канади уфундували вперше.

Щире Спасибі!

ВИСИЛКА ОДЯГОВИХ ПАЧОК

Як відомо, пачки з уживаним одягом стають у пригоді нашим поселенцям у Півд. Америці. Найбільш доцільне використання їх у сиротинцях та інститутах. У них є швальні, що можуть кожну частину вбрання перешити чи приспособити до вжитку.

33 Відділ США ім. Лесі Українки в Клівленді провів у 1969 р. висилкову акцію. Завдяки заходам референтури сусп. опіки вдалось йому вислати до самого Інституту св. Ольги в Прудентополі 24 пачки.

лати з городини. У другій частині вона прибрала всі страви мистецькими декораціями з квітів і тварин, що їх виконувала з великим хистом і швидкістю на очах присутніх.

Показ тривав около 6 годин. Час був якнайкраще використаний на те, щоб усе докладно показати й вияснити.

Другого дня присутні застали накритий Різдвяний стіл із дідухом, опоясаним стрічкою, поздовжним і круглим колачем, а на притрушеній сіном скатерці були розкинені яблука й горіхи. Другий стіл був заставлений Різдвяними стравами, а серед них найцікавіший був подумисок із холодцем. Його прикрасою були водні лілеї й шувар. На торті пишались квіти — волошки, маки, ромени, серед жовтих колосків пшениці.

Присутні мали змогу переконатись, що приготовані страви не тільки привабливі для ока, але й справді дуже смачні. Учасниці могли придбати також книжечку з приписами.

Пані Ірина пояснила символіку Різдвяних декорацій дідуха та колачів,

підкреслюючи тяглість традиції з передхристиянських і християнських часів. Закликала не забувати значення дідуха і хоч малою в'язкою пшеничних колосків, зв'язаних в одне, пригадати наше спільне походження з пшеничних ланів України без огляду на те, де нас доля кинула сьогодні. Як перевесло тримає колоски пшениці, так це спільне походження єднає нас у велику нерозривну цілість.

З великою вдячністю сприйняли членки нашого Відділу цей показ і слова госп. референтки. Бо ж для демонстрації треба було провести велику підготову та вложити в неї чимало енергії й зусиль. Щире Спасибі!

Олена Турула, голова

ВОРРЕН, МИШ.

Дитяча Вишивана Забава 76 Відділу США

Дня 20. жовтня 1969 р. відбулась заходами нашого Відділу дитяча імпреза. Щоб зробити забаву більш цікавою, Відділ попросив п-ні Мотрю Макар, яка веде українську балетну школу в метрополії Дітройту, приготувати мистецьку частину. Ця молода людина, яка щойно починає ставати на ноги в своєму професійному житті, безкорисно вклала свій час і працю, щоб її учні виступили на цій забаві. Дійсно треба одивляти її хист! П-на Мотря все є готова виступити зі своїми учнями не тільки перед нашою публікою, але переважно виступає та репрезентує українську групу, де тільки є можливо. Цим способом дає свій вклад у громадське життя і виявляє свої вмінності й здібності в танку. Шира дяка їй за те!

Управа 76 Відділу США

ГАРТФОРД, КОНН.

Передсвятчний Базар 93 Відділу США

Приємно й корисно влаштувати ярмарок перед Різдвом. Жіноцтво всього світу в тому часі попадає в шал купна дарунків дітям, рідним і приятелям. Шукаючи на ринку чогось оригінального, близького нашій душі — не все його можна знайти. Тому щаслива думка — zorganizувати передсвятчний базар. Наш Відділ влаштував це в днях 13. і 14. грудня 1969 р.

Поштовх до того діла дала нам п-ні Іванна Савицька-Мусій, яка доставила нам узористі тканини з Греції і Бол-

гарії, що своїм виконанням зближені до наших. Крім того доповнили ми Базар різними речами ручної роботи наших членок. Для дітей можна було придбати українські книжечки з В-ва ОПДЛ.

З приємністю мушу ствердити, що багато громадян відвідало наш Базар і розкупили майже все. Ми були раді, що наші покупці вдоволені, а їхні гроші підуть на добрі наші цілі.

Завершенням Базару було те, що членки під керівництвом госп. референтки п-ні К. Гарасимів частували відвідувачів кавою і солодким, а це надало імпрезі товариського характеру.

Присутня

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У дописі „Трудна зустріч“, поміщеному в листопадовому числі Н. Ж. 1969 р., зайшли певні помилки через те, що даних, схоплених у розмові з Ізидорою Петрівною Борисовою не можна було через її відсутність перевірити. Тому справджуємо, що дядько Зінаїди Тулуб звався Олександр Олександрович, а не Петро Олександрович, як було подано. Дальше — Ізидора Борисова була арештована у вересні, а не в червні 1937 року.

*

У дописі про прогульку Окр. Ради США до Стемфорду, вміщеному у грудневному числі Н. Ж. 1969 р., пропущено через недогляд згадку про лотерію. Її влаштовано в часі полуденку між іншими точками. Учасниці прогульки привезли з собою дарунки, а дохід із цієї лотерії призначено на Фонд Суспільної Опіки при Окр. Раді. Ініціаторкою лотерії була п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради США.

У статті про наші градуантки в грудневному числі С. Ж. зайшла прикра помилка. Там сказано, між іншим, що Окружна Рада Ньюарку прислала їх списки, а це Окружна Рада Нью Йорку такі списки зладила й одна з перших надіслала. Окружні Ради Дітройту й Філядельфії таких списків не надіслали і тому не маємо перегляду градуанток із тих околиць. Окружним Радам Шикаго, Нью Йорку, Клівленду й Рочестеру ще раз дякуємо за те, що поцікавились осягами нашого молодого жіноцтва.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1970

ГУРТОК КНИГОЛЮБІВ У ВІННІПЕГУ

З ініціативи Софії Залозецької в місті Вінніпегу постав Гурток Книголюбів. На перших зборах у жовтні 1969 було 10 членок, а тепер число побільшилося до 24 і ми вже мали трое сходинок. Сходиночки відбуваються раз на місяць у приміщенні Укр. Нар. Дому і в Домі Науки (УВАН).

З уваги на те, що жовтень є місяцем книжки, ми відмітили значення книжки в житті людини, при чому було прочитано кілька новел наших письменниць.

На других сходинах ми відзначили 200-ліття клясика української літератури, Івана Котляревського. Студентка славістики на Манітобському університеті, п-на С. Качор, дала доповідь на тему: Іван Котляревський — поет і драматург. Також прочитала вона уривки з його поеми „Енеїда“.

На останніх зборах було вшановано пам'ять бл. п. Л. Коваленко-Івченко та прочитано кілька новел із збірки „Дві краси“.

Коли загощила до Вінніпегу Уляна Любович, то майже всі членки явилися на її Вечір. Одна з наших членок, п-ні Е. Когут, яка побувала в Казахстані, поділилася своїми переживаннями, та прочитала уривки з книжки „Розкажу Вам про Казахстан“.

На заклик Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Леоніда Глібова було зібрано і переслано на видавничий фонд та акцію „Серце і Книжка“ 28.00 дол.

Наш Гурток ще дуже молодий, але складається з жінок, що доцінюють друковане слово та дорожать українською книжкою. На ближче майбутнє плануємо виставку книжок жіночого пера і задумуємо запросити одну з наших письменниць.

До Управи Гуртка Книголюбів у Вінніпегу входять: С. Залозецька — голова, І. Заяць — писар, І. Гайовська — скарбник.

С. Залозецька, голова
І. Заяць, писар

З НОВИХ ВИДАНЬ

“Sixpence in Her Shoe” — by Phillis McGinley. Pulitzer Prize Winner.

„Шість пенні в її черевіку“ — Філіс МкГінлей.

Назву для свого твору письменниця взяла із старовинної англійської легенди про добру, працювиту господиню, якій лісові феї клали в черевик монету за її сумлінну працю.

В наші часи, коли більшість молодих жінок намагаються вирватися з дому і робити кар'єру десь поза ним, звучить дисонансом ця книжка, що є хвалебною одою на честь найдревнішого жіночого фаху — хатнього господарства. Ще в прадавньому житті, коли чоловіки добували для родини їжу полюванням, на жінках лежав почесний і відповідальний обов'язок плекати дітей та підтримувати родинне вогнище. Через віки й до наших днів ця відповідальність спочиває на плечах жінки — дружини, матері, господині.

В однім із розділів свого твору авторка заторкує пекучу тепер проблему: чи жінка, що має дітей, мусить іти працювати, щоб заробити більше грошей для родини, або щоб зробити кар'єру. Думка письменниці така, що поки діти малі й потребують маму дома, вона мусить бути з ними. Говорячи ж про вищу освіту для дівчат, вона висловлює думку, що хто має змогу, мусить отримати таку освіту, хоч би й (як висловлюється авторка) „не прийшлося її продавати на ринку за гроші“. Вища освіта поширює жінці кругозір, освічена жінка зможе бути кращим, цікавішим супутником чоловікові в житті, кращою мамою дітям і вартішим членом суспільства.

Крім розділів присвячених жінці, як дружині-матері, письменниця приділяє чимало уваги й господарським справам та навіть подає деякі приписи для страв.

„Найбільш вражаюча в наші часи книжка жіночої філософії“... — така думка одного з рецензентів. Л. Д.

ПІСНІ ДІВИЧ-ВЕЧОРА

Культ.-Освітня Комісія СУА приготувала ряд весільних пісень для вжитку на Дівич-Вечорах і весіллях. Вони походять із збірника „Українські Народні Мелодії“, що почав виходити під редакцією Зеновія Лиська та збірника „Пісні Явдохи Зуїхи“. Вперше погодився їх проспівати співочий ансамбль при Окр. Раді СУА. Зацікавлені почули їх на Семінарі Культурно-Освітньої Комісії СУА дня 8 березня 1970 року.

До наших передплатниць

Постановою Річних Зборів Гол. Управи ми приневолені піднести передплату Нашого Життя в 1970 році до 6 доларів. До того спонукає нас подорожіння коштів паперу й друку та поштової оплати.

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

БІБЛІОГРАФІЯ КНИЖОК ЖІНОЧОГО ПЕРА

Продовжуємо список творів, започаткований у ч. 4, 1969. Подаємо твори жіночого пера, видані у вільному світі.

25. Васильківська Жєня: „Короткі віддалі“, вірші, Сю Йорк. В-во „Слово“, 1959 р., ст. 63.

26. Винницька Ірина: „Музика“, поєвсть. Буенос Айрес, В-во М. Денисюка, 1954 р., ст. 212.

27. Винницька Ірина: „Кам'яна сокира“ (для молоді), Нью Йорк. В-во „Самопоміч“, 1967 р.

28. „Виховниця поколінь“ Константина Малицька, збірник, Торонто, В-во СФУЖО, 1965 р., ст. 124.

29. „Визначні жінки України“ (Олена Пчілка, Людмила Старицька-Черняхівська), Мюнхен. В-во ОУЖ, 1950 рік, ст. 64.

30. Вовк Віра: „Юність“, поезії, Мюнхен, „Молоде Життя“, 1954, сторін 60.

31. Вовк Віра: „Зоря провідна“, поезії, Мюнхен, „Молоде Життя“, 1955, ст. 72.

32. Вовк Віра: „Елегії“, поезії, Мюнхен, „Укр. В-во“, 1956, ст. 27.

33. Вовк Віра: „Духи і дєрвіші“, Мюнхен, „Укр. В-во“, 1956, ст. 160.

34. Вовк Віра: „Лєгенди“, Мюнхен, „Молоде Життя“, 1956, ст. 30.

35. Вовк Віра: „Чорні акації“, поезії, Ріо де Жанейро, В-во „На горі“, 1961, ст. 64.

Замовляйте

АЛЬБОМИ ВЗОРІВ

Українські

Народні Вишивки

Видання СУА

Серія 3 і 4

Десять таблиць узорів

Взори з Полтавщини, Київщини, Буковини, Яворівщини, Гуцульщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі СУА

Централа одержала

в часі від 1. грудня 1969 до 1. лютого 1970 р. на:

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Від. 5 Дітройт	10.00
" 22 Шикаго	10.00
" 23 Дітройт	25.00
" 36 Шикаго	5.00
" 38 Ленсінг	10.00
" 51 Милвокі	10.00
" 56 Дітройт	10.00
" 63 Дітройт	5.00
" 86 Ньюарк	5.00
" 97 Бофало	5.00

По 10.00 дол.: Ева і Василь Сороки, Джанстон, Наталія Іванків, Лос Анджелес, Мирон і Мих. Гадовські, Дітройт, Мирослава Савчак, Бронкс, Анна Сивуляк, Філядельфія, Ляриса Онишкевич, Трентон, д-р Галина Подюк-Клюфас, Сиракюзи.

По 6.00 дол.: Параскевія Василина, Дітройт.

По 5.00 дол.: Марія Стефанів, Натлі, М. Жеребецька, Саскатун, Марія Малевич, Питтсбург, Мандрівник, Картерет, Тетяна Шкільна, Девіт, Марія Кецала і Анізія Струц, Шикаго, Лідія Федюк, Нью Йорк, Марія Штайнберг, Парма Гайтс, Ярослава Хархаліс, Торонто, Гурток Книголюбів, Гемілтон.

По 4.00 дол.: Н. Винницька, Вестон, Марія Палідвор і Люба Тимчук, Нью Йорк.

По 3.00 дол.: Павля Лобай, Торонто, Ольга Городиська, Клівленд.

По 2.00 дол.: Марія Мельник, Ірина Левчук і Марія Ганіна, Філядельфія, Оксана Колісниченко, Міннеаполіс, Ірина Рудик, Бруклін, Ольга Боднар, Ірвінгтон, Стефанія Цимбаліст, Дітройт, Анна Никифоряк, Оля Овсянецька й Євгенія Кекіш, Нью Йорк, Анна Макух, Бофало, Оксана Личковська, Семіноль, А. Плаксіє, Мерик, Ярослава Попович, Вудгейвен, Анна Маньовська, Сюарк, Стефа Цегельська, Клівленд, М. Блаженко, Кліфтон, Богданна Титла, Газбров Гайтс, М. Рибак і Л. Зілінка, Монтреал, Ольга Кузів, Вяндот, Галя Стахнів, Сиклервіл, Текля Приймак, Лондон, Ольга Ізю, Едмонтон, Пелагія Кулик, Рочестер.

По 1.50 дол.: Соломія Дроздовська, Ванкувер.

По 1.00 дол.: Софія Вергун і Софія Дольницька, Дітройт, Софія Данько, Нью Гейвен, Ірина Кравців, Ірина Білинська, Дарія Пенцак і Мирослава Белей, Філядельфія, Лукія Голембйовська, Нью Гейвен, Євгенія Миська, Шикаго, Юлія Семанишин і Константина Дуб, Бунтон, Софія Когут, Клівленд, Олександра Куницька й Іван Голуб, Нью Йорк, Ольга Баранник, Велслей, Валентина Єрмоленко, Міннеаполіс, Марта Терлецька, Байсайд, Іванна Лудзяк, Кліфтон, Ольга Курило, Принс Альберт, Катерина Дац, Мейплвуд.

ФОНД „МАТИ й ДИТИНА“:

Від. 10 Філядельфія	30.00
" 13 Честер	20.00
" 33 Клівленд	150.00
" 36 Шикаго	10.00
" 38 Ленсінг	10.00
" 45 Елізабет	5.00
" 47 Рочестер	44.00
" 64 Нью Йорк	45.00
" 68 Сиракюзи	30.00
" 78 Вашингтон	20.00
" 88 Філядельфія	10.00
" 90 Філядельфія	15.00
" 101 Шикаго	280.00

По 20.00 дол.: Аза Садовська-Іванчук, Нортрідж, Текля Єзуско, Ст. Луїс.

По 15.00 дол.: Лідія Придаткевич, Овенсборо.

По 10.00 дол.: Неоніля Кліш, Філядельфія, Марта Цимбаліста, Джемейка.

По 5.00 дол.: Анізія Струц, Шикаго, Дарія Горна, Лондон, Вікторія Лярсон, Шикаго.

По 4.00 дол.: С. Боляс, Глендейл.

„ФОНД 500“:

Від. 64 Сю Йорк	10.00
" 88 Філядельфія	25.00

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ:

Від. 38 Ленсінг	15.00
" 62 Сан Франціско	50.00

ФОНД ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ:

Від. 33 Клівленд	100.00
Олена Шиприкевич, Філяд.	35.00
Ірина і Юрій Телепки, Філяд.	15.00

Філярет Лукіянович, Філяд.	7.00
Ірина Бачмага, Філядельфія	5.00

ДІМ СУА ДЛЯ СТАРШИХ:

Від. 78 Вашингтон	5.00
-------------------	------

МУЗЕЙ СУА:

Від. 3 Нью Йорк	20.00
" 12 Клівленд	50.00
" 22 Шикаго	225.00
" 35 Озон Парк	50.00
" 37 Дітройт	25.00
" 53 Асторія	25.00
" 63 Дітройт	10.00
" 71 Джерзі Сіті	25.00
" 88 Філядельфія	25.00

ФОНД КН. ОЛЬГИ:

Окр. Рада СУА Нью Йорк	25.00
Окр. Рада СУА Шикаго	20.00
Від. 5 Дітройт	50.00
" 8 Бронкс	30.00
" 22 Шикаго	10.00
" 44 Філядельфія	10.00
" 71 Джерзі Сіті	10.00
" 73 Бріджпорт	10.00
" 83 Нью Йорк	20.00
" 87 Кентон	10.00
Орися Марків, Нью Гейвен	10.00

З подякою

Ольга Муссаковська, секретарка
 Ірина Качанівська, касієрка

Український Музичний Інститут

повідомляє, що

вийшли з друку

Фортепіянові твори

УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ
 ДЛЯ МОЛОДІ

Зібрала

Таїса Богданська

Вміщує 67 творів, що угруповані
 від легших до трудніших

Ціна 5 дол.

Замовляти:

V-vø im. Z. Lyska
 558 Summit Ave.
 Jersey City, N. J. 07306